CMT Restru

Restrukturyzacja – droga do upadłości czy do budowania wartości przedsiębiorstwa?

Analiza spółek w restrukturyzacji i upadłości w latach 2023-2025

Raport CMT Restru ilustrowany dziełami malarskimi ze zbiorów Muzeum Narodowego w Poznaniu

Muzeum Narodowe w Poznaniu

Wprowadzenie

„Without data, you're just another person with an opinion"

W. Edwards Deming

Słowa E. Deminga pozostają dziś aktualniejsze niż kiedykolwiek. W świecie pełnym domysłów stawiamy na fakty. Oddajemy w Państwa ręce raport „Restrukturyzacje i upadłości spółek w Polsce w latach 2023–2025", stanowiący unikalne połączenie danych rynkowych oraz analiz przygotowanych przez zespół CMT.

W latach 2023–2025 ponad 13 tys. podmiotów gospodarczych podjęło decyzję o wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego, z których ponad 3 tys. stanowiły spółki prawa handlowego (24%). W niniejszym raporcie zakres analizy został ograniczony do spółek prawa handlowego, z pominięciem jednoosobowych działalności gospodarczych. Przyjęty zakres raportu wynika z faktu, że CMT współpracuje przede wszystkim ze średnimi i dużymi przedsiębiorstwami, wymagającymi pogłębionej analizy i nieszablonowego podejścia.

W CMT Advisory dane stanowią fundament realizacji każdego projektu restrukturyzacyjnego. Łącząc praktykę doradczą z działalnością badawczą, systematycznie pozyskujemy i analizujemy rozbudowane zbiory danych, które wykorzystujemy do formułowania założeń prognostycznych, przeprowadzania testów oraz planowania przebiegu postępowań restrukturyzacyjnych.

W niniejszym raporcie dzielimy się naszą wiedzą i doświadczeniem. Omawiamy skalę zjawiska oraz trendy w zakresie postępowań restrukturyzacyjnych i upadłości spółek w Polsce. Prezentujemy również wyniki badań naukowych dotyczących wybranych zagadnień. Publikację uzupełniają komentarze doradców restrukturyzacyjnych oraz prawników, którzy wspólnie z doradcami ekonomicznymi na co dzień wspierają przedsiębiorstwa w procesie przezwyciężania kryzysu płynności finansowej.

Życzymy Państwu inspirującej lektury i zachęcamy do współpracy.

dr Ulyana Zaremba
Doradca restrukturyzacyjny nr 2291
Adiunkt w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie

E: zaremba@cmt-advisory.pl
T: +48 665 535 361

www.cmt-advisory.pl

Marta Latoń
Menedżer

E: laton@cmt-advisory.pl
T: +48 721 100 430

www.cmt-advisory.pl

Budowanie wartości przedsiębiorstwa poprzez restrukturyzację – perspektywa ekspertów

Merytoryczna dyskusja oparta na danych powinna wypierać intuicyjne podejście do ratowania przedsiębiorstw, a samo postępowanie restrukturyzacyjne nie powinno stanowić wyłącznie instrumentu prawnego. Postępowanie restrukturyzacyjne z perspektywy ekonomicznej to druga szansa, to proces zarządzania płynnością, dostosowania do dalszego funkcjonowania w warunkach rynkowych i budowania wartości przedsiębiorstwa.

Ekonomizacja prawa restrukturyzacyjnego nie sprowadza się jedynie do kolejnych testów czy wycen. Oznacza przede wszystkim zmianę logiki całego procesu. Kluczowe decyzje powinny być podejmowane na podstawie rzetelnych danych finansowych, w szczególności pozwalających na możliwie wiarygodne zaplanowanie przepływów pieniężnych oraz ocenę zdolności przedsiębiorstwa do odbudowy rentowności, a nie powinny opierać się wyłącznie na deklaracjach dłużnika czy nadmiernie optymistycznych założeniach mających przekonać wierzycieli do przyjęcia układu. Skala problemu dotychczasowego modelu jest widoczna w statystykach zakończonych postępowań restrukturyzacyjnych, w których dłużnikiem była spółka prawa handlowego, prowadzonych w systemie KRZ w latach 2024-2025. Jak wskazano w badaniach przywołanych w niniejszym raporcie, 71% układów tych spółek zostało uchylonych w ciągu dwóch lat od ich zatwierdzenia. Dane te mogą pokazywać, że problemem rynku nie był brak instrumentów prawnych, lecz niedostateczna jakość planowania finansowego oraz brak skutecznego wdrożenia działań naprawczych, tym samym brak oczekiwanych efektów pozwalających wykonać układ.

Jednocześnie badania pokazały, że wśród wykonanych układów ogółem wyraźnie przeważały układy proponowane przez spółki kapitałowe. Podmioty gospodarcze dysponujące pełną księgowością, controllingiem finansowym i profesjonalnym doradztwem odpowiadają za większość skutecznych restrukturyzacji. Restrukturyzacja w rozumieniu ekonomicznym jest procesem ciągłym i działa zdecydowanie lepiej tam, gdzie zarząd posiada dostęp do aktualnych danych, potrafi monitorować rentowność poszczególnych obszarów działalności i szybko reagować na zmieniające się warunki.

Można oczekiwać, że w kolejnych latach większego znaczenia nabiorą jednolite standardy sporządzania prognoz finansowych, testów zaspokojenia, w tym wycen przedsiębiorstw i składników ich majątku, a także kontroli płynności. Rynek będzie coraz mniej tolerował restrukturyzacje oparte na odsuwaniu problemów w czasie. Coraz większą rolę odegrają także narzędzia AI i zaawansowana analityka danych. Technologie te mogą wspierać opracowanie projektów wymaganych dokumentów, opis scenariuszy restrukturyzacji czy analizę konkurencji. Jednocześnie sama technologia nie zastąpi kompetencji zarządczych i zdolności do wdrażania zmian operacyjnych. Tak jak sam obowiązek przygotowania dodatkowych dokumentów nie gwarantuje sukcesu restrukturyzacji. Kluczowe pozostaje pytanie, czy przedstawione prognozy są wiarygodne i oparte na rzetelnych danych operacyjnych.

Realna restrukturyzacja to ludzie, którzy potrafią zidentyfikować problemy operacyjne i szybko podjąć działania. Dlatego coraz większego znaczenia nabierać będą interim menedżerowie oraz zespoły multidyscyplinarne. Nawet najlepiej przygotowany plan restrukturyzacyjny czy test zaspokojenia pozostaną bowiem jedynie dokumentami, jeśli przedsiębiorstwo nie odzyska zdolności do generowania dodatnich przepływów pieniężnych.

Rozwój rynku ***distressed assets*** przy rosnącym zainteresowaniu inwestorów wyspecjalizowanych w nabywaniu przedsiębiorstw w kryzysie może nadać znaczenia postępowaniom restrukturyzacyjnym na rynku inwestycyjnym, obok funkcji ochronnej. W praktyce oznacza to przesunięcie akcentu z ochrony formalnej przed upadłością na maksymalizację wartości ekonomicznej przedsiębiorstwa i szybką odbudowę jego zdolności operacyjnej.

Rynek nie potrzebuje więcej procesów – potrzebuje lepszej jakości danych i większej transparentności, by podejmować decyzje, które mają szansę przetrwać próbę czasu. Ekonomizacja prawa restrukturyzacyjnego może stać się szansą na odejście od restrukturyzacji rozumianej jako „gra na czas" i przekształcenie jej w świadomy proces odbudowy wartości przedsiębiorstwa - mierzonej nie tylko poziomem zaspokojenia wierzycieli, lecz przede wszystkim trwałą zdolnością firmy do dalszego, rentownego funkcjonowania.

dr hab. Maciej Stradomski
Członek Zarządu CMT Advisory

E: stradomski@cmt-advisory.pl
T: +48 509 401 205

www.cmt-advisory.pl

W ramach badań naukowych niezwykle istotną rolę odgrywają badania „prawa w działaniu", które pozwalają na dokonanie realnej analizy badanej instytucji i są znakomitą płaszczyzną do obserwacji, jak omawiane regulacje normatywne działają w praktyce, w tym do właściwego zidentyfikowania istniejących dysfunkcji. W istocie rzeczy, dopiero takie badanie powinno być podstawą do konstruowania postulatów de lege ferenda. W przeciwnym wypadku prowadzone badania niezmiennie ogniskują w sferze ocen, przypuszczeń i domysłów na temat tego, jak w rzeczywistości funkcjonuje badana instytucja.

Jednym z istotnych elementów badania tego jak określone regulacje normatywne spełniają swoją rolę w praktyce są analizy statystyczne. Ustalenie tego ile postępowań zostało otwartych, ile układów zostało przyjętych i zatwierdzonych, a następnie wykonanych jest niezbędne dla oceny efektywności prawa restrukturyzacyjnego. Niestety jednak analizy statystyczne nie udzielają odpowiedzi na pytanie dlaczego określone rozwiązania są efektywne bądź też dlaczego nie wywołują zakładanych skutków. Bez pogłębionych badań w tym zakresie trudno jest jednoznacznie wskazać co powoduje, że regulacje dotyczące restrukturyzacji sądowej nie są tak skuteczne jak tego byśmy oczekiwali. Wydaje się jednak, że z dość dużym prawdopodobieństwem można wskazać na dwie przyczyny tego zjawiska. Po pierwsze, wydaje się, że cały czas na skutek niskiej świadomości prawnej przedsiębiorców wnioski restrukturyzacyjne składane są dość późno, bardzo często jako forma obrony przed działaniami windykacyjnymi wierzycieli. To nierzadko sprawia, że restrukturyzacja nie jest wystarczająco zaplanowana, przemyślana i przygotowana. Niestety, ale to z reguły prowadzi do braku możliwości wykonania układu, nawet jeżeli zostanie on przyjęty przez wierzycieli, a następnie zatwierdzony przez sąd. Po drugie, sądy restrukturyzacyjne nie dają gwarancji szybkiego i sprawnego procedowania wniosku o otwarcie postępowania oraz efektywnego prowadzenia postępowania po jego otwarciu. Wynika to z wielu czynników: zbyt formalistycznego podejścia do wymogów i innych kwestii formalnych, braków kadrowych oraz ponadnormatywnego obciążenia orzeczników sprawami upadłości konsumenckiej w wydziałach, które rozpoznają zarówno sprawy konsumentów jak i przedsiębiorców. Bez rozwiązania tych problemów ratowanie polskich przedsiębiorstw będzie nieustannie średnio skuteczne. I, z całą pewnością, nie pomogą w tym zakresie kolejne nowelizacje ustawy – Prawo restrukturyzacyjne.

dr hab. Anna Hrycaj
Uczelnia Łazarskiego w Warszawie

Instytut Prawa Upadłościowego i Restrukturyzacyjnego
oraz badań nad niewypłacalnością

Spis treści

Postępowania restrukturyzacyjne spółek w latach 2023-2025

Układy wykonane i uchylone – analiza branżowa oraz okres wykonywania

Postępowania upadłościowe spółek w latach 2023-2025

Restrukturyzacja przed upadłością

Czas rozpatrzenia wniosku o ogłoszenie upadłości

Czas trwania postępowania upadłościowego

Przygotowana likwidacja w praktyce

Średni czas zatwierdzenia układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu w poszczególnych sądach

Rozpatrzenie zażalenia na postanowienie o odmowie zatwierdzenia układu

Postępowania restrukturyzacyjne spółek w latach 2023-2025

W analizowanym trzyletnim okresie (2023-2025) postępowania restrukturyzacyjne rozpoczęło 3 205 spółek prawa handlowego, ale liczba postępowań restrukturyzacyjnych wszczętych przez te podmioty była wyższa i wyniosła 3 301, co stanowi 24% ogółu restrukturyzacji. Wskazuje to, że część spółek skorzystała z więcej niż jednego postępowania restrukturyzacyjnego w tym okresie. Najczęściej wybieranym postępowaniem restrukturyzacyjnym wśród członków zarządu spółek było postępowanie o zatwierdzenie układu (89%). Choć jest to najszybsze postępowanie, gdzie udział sądu jest ograniczony do rozpatrzenia wniosku o zatwierdzenie układu, nie zawsze stanowi wystarczające remedium na problemy przedsiębiorcy, a to właśnie poziom trudności finansowych przedsiębiorstwa powinien determinować wybór postępowania. W okresie objętym analizą wniosek o otwarcie jednego z trzech sądowych postępowań restrukturyzacyjnych, po nieskutecznej próbie przyjęcia układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu, złożono w przypadku 92 spółek, co stanowi 25% wszystkich postępowań sądowych. Oznacza to, że w trzech czwartych przypadków postępowania sądowe były wybierane jako pierwsza forma restrukturyzacji.

25%

postępowań sądowych została otwarta po nieskutecznej próbie przyjęcia układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu.

Wykres 1. Postępowania restrukturyzacyjne spółek w latach 2023-2025

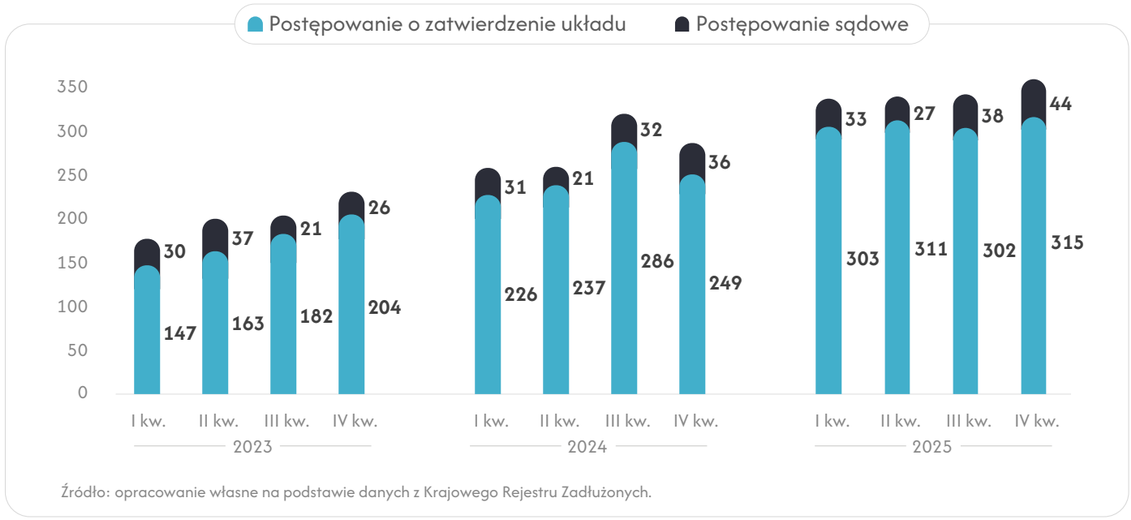

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Krajowego Rejestru Zadłużonych.

W strukturze postępowań sądowych, przyspieszone postępowania układowe stanowiły 48%, postępowania sanacyjne - 40%, a postępowania układowe - 11%. W oparciu o dane na wykresie 1 można zauważyć, że dynamika liczby nowych postępowań restrukturyzacyjnych malała. W 2025 roku wzrosła liczba przyspieszonych postępowań układowych, spadła liczba postępowań układowych, natomiast liczba postępowań sanacyjnych utrzymywała się na zbliżonym poziomie.

Wykres 2. Postępowania restrukturyzacyjne spółek w latach 2023-2025 według rodzaju

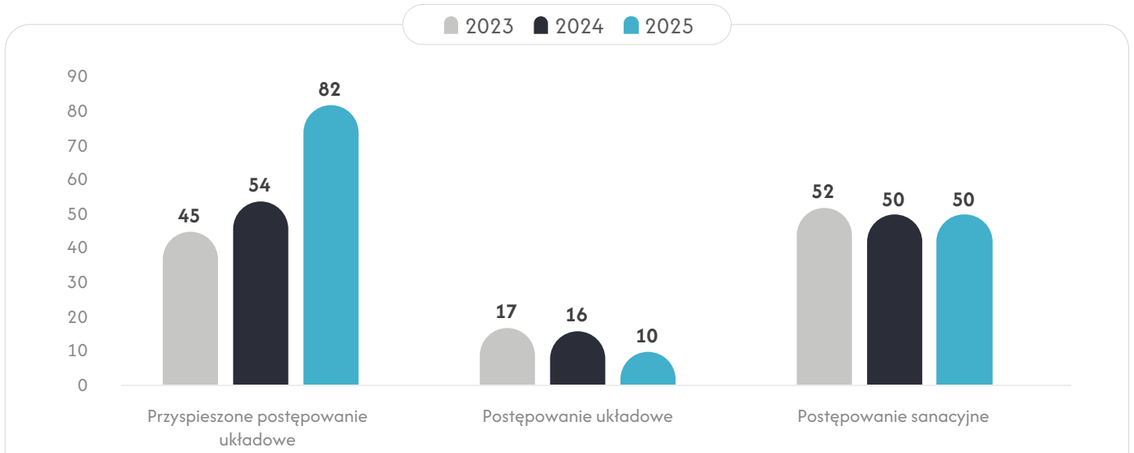

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Krajowego Rejestru Zadłużonych.

W latach 2023–2025 udział spółek w ogólnej liczbie otwartych postępowań restrukturyzacyjnych w Polsce utrzymywał się na poziomie 44%, natomiast w postępowaniach o zatwierdzenie układu wynosił 23%. Dane przedstawione na wykresie 3 wskazują, że w analizowanym okresie rosła zarówno liczba postępowań restrukturyzacyjnych, jak i udział spółek w ich strukturze, co jest szczególnie widoczne w przypadku postępowań o zatwierdzenie układu.

Wykres 3. Udział restrukturyzacji spółek w ogólnej liczbie postępowań restrukturyzacyjnych w Polsce z uwzględnieniem liczby postępowań i rodzaju postępowania

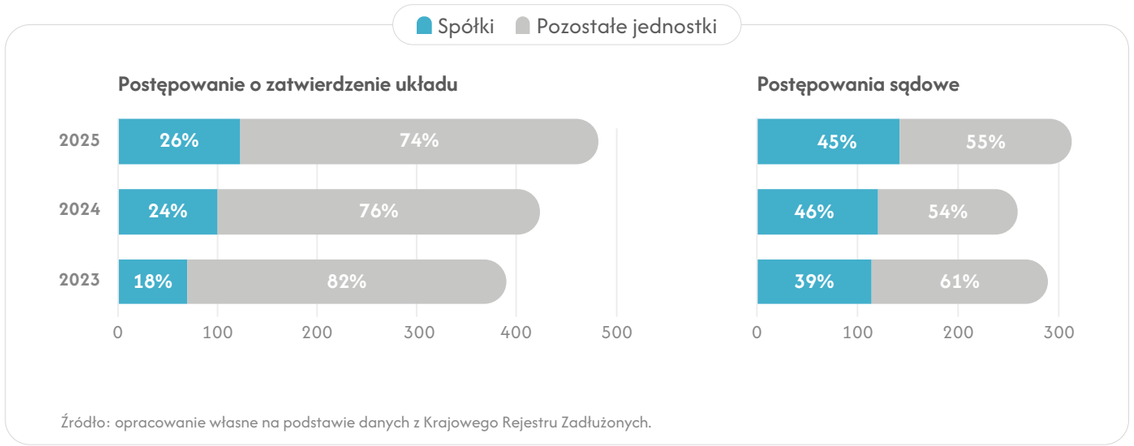

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Krajowego Rejestru Zadłużonych.

Analiza branżowa spółek objętych restrukturyzacją w latach 2023–2025 wskazuje na wyraźne zmiany strukturalne. Po trudnym dla przetwórstwa przemysłowego roku 2023, w 2024 roku istotny wzrost udziału w ogółu restrukturyzacji odnotowała branża transportowa – z 7% do 13% restrukturyzowanych spółek. Z kolei w 2025 roku była to jedyna z pięciu głównych branż prezentowanych na wykresie, w której liczba restrukturyzacji była niższa niż rok wcześniej. Jednocześnie łączna liczba restrukturyzacji w sektorze transportu wzrosła, co sugeruje, że pogorszenie sytuacji finansowej dotyczyło głównie mniejszych podmiotów, w tym osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

Wykres 4. Branżowe zróżnicowanie spółek w restrukturyzacji – analiza według sekcji PKD

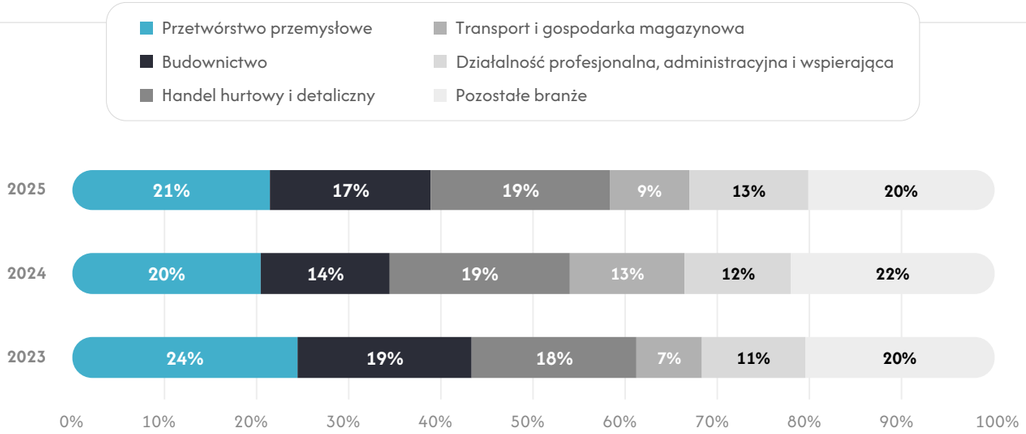

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Krajowego Rejestru Zadłużonych i GUS.

W czołówce sektorów gospodarki, w których otwieranych jest najwięcej postępowań restrukturyzacyjnych, co roku znajdują się handel, przemysł, transport oraz budownictwo. W przypadku spółek, w każdym z analizowanych lat największą liczbę restrukturyzacji odnotowuje przemysł, a zbliżony udział przypada na handel i budownictwo. Odmiennie wygląda struktura dla ogółu przedsiębiorstw, gdzie od lat na pierwszym miejscu pod względem liczby restrukturyzacji znajduje się branża handlowa, na drugim – budowlana, a dopiero na trzecim – przemysłowa.

Tabela 1. Udział restrukturyzacji według działów PKD w sekcji C - Przetwórstwo przemysłowe

Dział	Nazwa	2023	2024	2025	Ogółem
10,11	Produkcja artykułów spożywczych i napojów	15%	14%	11%	**13%**
13,14,15	Produkcja wyrobów tekstylnych, odzieży i wyrobów skórzanych	4%	5%	7%	**5%**
16	Produkcja wyrobów z drewna	6%	5%	7%	**6%**
17,18	Produkcja papieru i poligrafia	6%	7%	3%	**5%**
20	Produkcja chemikaliów i wyrobów chemicznych	5%	5%	4%	**4%**
22,23	Produkcja wyrobów z gumy, tworzyw sztucznych i pozostałych mineralnych surowców	10%	9%	15%	**12%**
24,25	Produkcja metali i metalowych wyrobów gotowych	28%	24%	26%	**26%**
26,27,28	Produkcja komputerów, maszyn i urządzeń elektrycznych	11%	11%	9%	**10%**
29, 30	Produkcja pojazdów i sprzętu transportowego	3%	2%	4%	**3%**
31	Produkcja mebli	8%	7%	5%	**6%**
Pozostałe (19,21,32,33)		8%	8%	11%	**9%**
Ogółem		**100%**	**100%**	**100%**	**100%**

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z GUS i KRZ.

Struktura restrukturyzacji w przetwórstwie przemysłowym w latach 2023–2025 pozostawała względnie stabilna. Największy udział w każdym z analizowanych lat miała produkcja metali i wyrobów gotowych z metali, która odpowiadała za około jedną czwartą wszystkich spółek w restrukturyzacji działających w przemyśle (26% w całym okresie). Na drugim miejscu znajdowała się produkcja artykułów spożywczych i napojów, jednak jej udział systematycznie malał – z 15% w 2023 roku do 11% w 2025 roku. Wzrost widoczny był w produkcji wyrobów z gumy, tworzyw sztucznych i pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych – z 10% w 2023 roku do 15% w 2025 roku. Udziały pozostałych działów utrzymywały się na stabilnym poziomie.

W branży budowlanej największy udział restrukturyzacji koncentruje się w dwóch głównych segmentach: robotach budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków oraz robotach budowlanych specjalistycznych, z których każdy odpowiada za ok. 43% ogółu restrukturyzacji spółek w tym sektorze. W branży transportowej zdecydowana większość restrukturyzacji dotyczy podmiotów działających w transporcie drogowym towarów, których udział wynosi ok. 80%. Z kolei w branży handlowej struktura podmiotów objętych restrukturyzacją kształtuje się na poziomie ok. 66% dla handlu hurtowego i 33% dla handlu detalicznego. Przedstawione statystyki dla branży handlowej należy traktować orientacyjnie, ze względu na zmiany klasyfikacji PKD w analizowanym okresie, w wyniku których sprzedaż hurtowa i detaliczna pojazdów (dział 45) została włączona odpowiednio do działów 46 i 47. Pozostałe branże, ze względu na relatywnie niską liczbę postępowań, nie były przedmiotem szczegółowej analizy.

Należy podkreślić, że w latach 2023–2025 restrukturyzacją objęto średnio 0,47% spółek prawa handlowego w Polsce. Po zestawieniu liczby restrukturyzacji spółek ze średnią liczbą spółek zarejestrowanych w rejestrze REGON w poszczególnych sekcjach PKD obraz natężenia zjawiska różni się od wniosków wynikających z samego udziału branż w liczbie restrukturyzacji. Najwyższe natężenie odnotowano w przetwórstwie przemysłowym (1,06%) – ponad dwukrotnie powyżej średniej krajowej. Wysokie wskaźniki wystąpiły również w transporcie i gospodarce magazynowej (0,78%) oraz w budownictwie (0,60%). Z kolei handel hurtowy i detaliczny mimo największego udziału w gospodarce i drugiej pozycji pod względem liczby restrukturyzowanych spółek, charakteryzuje się natężeniem poniżej przeciętnej (0,44%). Najniższe natężenie restrukturyzacji wystąpiło w działalności profesjonalnej, naukowej, technicznej i administracyjnej (0,29%) oraz w pozostałych sekcjach (0,31%). Warto przy tym zaznaczyć, że struktura branżowa restrukturyzacji w skali całej gospodarki różni się od struktury restrukturyzacji spółek prawa handlowego. Wśród ogółu restrukturyzowanych podmiotów liderem był handel (20%), wyprzedzając budownictwo (16%), przetwórstwo przemysłowe (15%) i transport (13%). Różnica wynika z odmiennej struktury form prawnych prowadzenia działalności w poszczególnych branżach. Spółki prawa handlowego stanowiły średnio jedynie 13,2% wszystkich podmiotów gospodarki narodowej w Polsce, jednak w budownictwie i transporcie udział spółek jest wyraźnie niższy niż w branżach najbardziej skapitalizowanych (odpowiednio 12,2% i 13,5% wobec 16,7% w przetwórstwie i 17,5% w działalności profesjonalnej i administracyjnej). Odzwierciedlało to silną obecność jednoosobowych działalności gospodarczych w handlu, budownictwie i transporcie oraz wyższe wymagania kapitałowe i organizacyjne w przemyśle i usługach profesjonalnych.

Arent van Gelder, Toaleta damy (Estera) (własność Fundacji im. Raczyńskich przy MNP)

Układy wykonane i uchylone – analiza branżowa oraz okres wykonywania

Na podstawie obwieszczeń w Krajowym Rejestrze Zadłużonych w latach 2024–2025 wykonanie układu z wierzycielami stwierdzono w 89 spółkach. W przypadku ponad połowy analizowanych układów (65%) zostało wykonane w okresie do 3 lat. Najdłużej układ był wykonywany przez ponad 8 lat, najkrócej – przez około 4 miesiące (124 dni) od wydania postanowienia o zatwierdzeniu układu do wydania postanowienia stwierdzającego wykonanie układu. Mediana okresu wykonywania układu wynosiła 863 dni, czyli około dwa i pół roku.

case study

Nie każdy wykonany układ oznaczał koniec kłopotów z płynnością finansową. W listopadzie 2024 roku Sąd Rejonowy w Białymstoku wydał postanowienie o stwierdzeniu wykonania układu (zatwierdzonego w październiku 2016 roku i wykonanego w okresie około 8 lat). Niedługo po tym, w październiku 2025 roku dłużnik złożył kolejny wniosek o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego, który został rozpatrzony pozytywnie i aktualnie spółka nadal jest w restrukturyzacji. W analizowanej grupie kilku dłużników, którzy wykonali układ zatwierdzony w postępowaniu restrukturyzacyjnym wkrótce po tym złożyli wniosek o ogłoszenie upadłości. Jednym z takich przykładów jest spółka zajmująca się produkcją artykułów budowlanych, w przypadku której w listopadzie 2024 roku Sąd Rejonowy w Koszalinie stwierdził wykonanie układu zatwierdzonego we wrześniu 2019 roku (postanowienie prawomocne). W lipcu 2024 roku dłużnik złożył wniosek o ogłoszenie upadłości, w październiku ogłoszono upadłość spółki a już w grudniu 2025 roku po wykonaniu przez syndyka planu podziału stwierdzono zakończenie postępowania upadłościowego, które było prowadzone pod sygn. KO1K/GUp/11/2024. Kolejnym przykładem jest spółka, zajmująca się produkcją i handlem owocami. W lipcu 2024 roku Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie stwierdził, iż układ zatwierdzony w uproszonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w lipcu 2021 roku został wykonany. Kilka miesięcy później dłużnik złożył wniosek o ogłoszenie upadłości oraz obwieścił o ustaleniu dnia układowego w postępowaniu o zatwierdzenie układu. W lipcu 2025 roku ogłoszono upadłość spółki (sygn. WA1M/GUp/24/2025). W innym przypadku wniosek o ogłoszenie upadłości, złożony po prawomocnym stwierdzeniu wykonania układu zatwierdzonego w 2022 roku, został oddalony na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo upadłościowe, co oznacza brak posiadania przez spółkę wystarczającego majątku na przeprowadzenie likwidacji w ramach postępowania upadłościowego (sygn. WA1M/GU/262/2025). Przypadki likwidacji i wykreślenia przedsiębiorstwa z KRS po wykonaniu układu są rzadkie, lecz również się zdarzają.

Drugą analizowaną grupę stanowią spółki, które nie poradziły sobie z wykonaniem zatwierdzonego w postępowaniu restrukturyzacyjnym układu. W ostatnich dwóch latach takich podmiotów było 265 a najdłużej wykonywany układ (ponad 7 lat) był zatwierdzony w maju 2018 roku w przyspieszonym postępowaniu układowym. Ponad 2/3 wszystkich układów (71%) zostało uchylone w okresie do dwóch lat od daty zatwierdzenia przez sąd. Udział układów uchylonych do roku od zatwierdzenia również był wysoki (27%), co uwzględniając karencje w spłacie i czas na rozpatrzenie wniosku o uchylenie układu przez sąd może wskazywać na brak zdolności do spłaty rat układowych już na etapie przyjmowania układu przez wierzycieli. Liczba układów uchylonych powyżej 3 lat od daty zatwierdzenia wyniosła 15%.

Wśród głównych przyczyn niepowodzenia w wykonywaniu układu można wymienić:

- niedoszacowanie realnych możliwości generowania przepływów pieniężnych przez dłużnika
- zbyt optymistyczne założenia przyjęte w prognozach finansowych
- utratę kluczowych kontrahentów lub źródeł przychodów
- ograniczony dostęp do finansowania zewnętrznego
- brak elastyczności w dostosowywaniu warunków układu do zmieniającej się sytuacji
- pogorszenie warunków rynkowych lub sytuacji gospodarczej

Czy przyczyną może być długi czas trwania procesu restrukturyzacji? Z jednej strony może to być ulga z drugiej strony duże ograniczenie w wielu obszarach funkcjonowania i zdolności do konkurowania na rynku (np. poprzez istotnie utrudnione pozyskanie finansowania bankowego, rozliczenia z dostawcami na przedpłatach lub krótkich terminach płatności, powolne odbudowywanie kredytów kupieckich u kontrahentów oraz ich zaufania, brak spełniania warunków formalnych m.in. w przetargach). Dla przykładu w październiku 2019 roku zostało otwarte przyspieszone postępowanie układowe spółki, działającej w branży handlowej. Układ został zatwierdzony dopiero w listopadzie 2024 roku. Po roku od zatwierdzenia sąd uchylił układ a dłużnik złożył wniosek o ogłoszenie upadłości.

Część układów została uchylona a niektóre wygasły z mocy prawa wskutek rozpatrzenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Według stanu na marzec 2026 do sądu złożono wniosek o ogłoszenie upadłości przez 90 spółek, co stanowi 34% ogółu uchylonych układów, w tym 26 wniosków oddalono na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy Prawo upadłościowe, 33 rozpatrzono ogłoszenie upadłości, 7 prawomocnie zwrócono a pozostałe są w trakcie rozpatrywania przez sąd.

Wykres 5. Czas trwania wykonywania układu od zatwierdzenia do uchylenia przez sąd

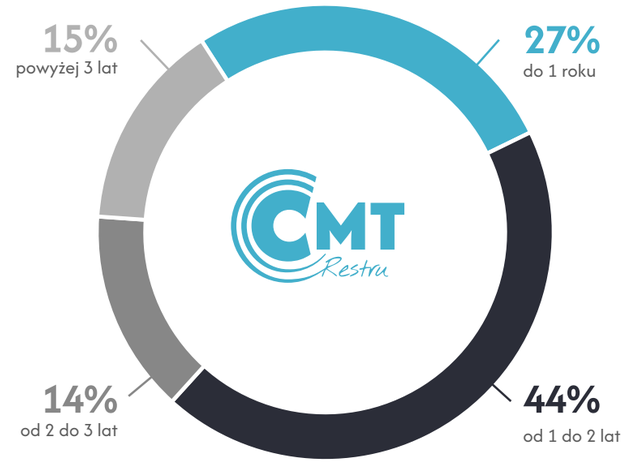

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Krajowego Rejestru Zadłużonych i MSiG.

Analiza danych wskazuje również na istotnie wyższą skuteczność realizacji układów w przypadku spółek prawa handlowego. W 2025 roku liczba postanowień o uchyleniu układu wobec spółek wyniosła 185, co stanowiło 20% wszystkich przypadków uchylenia układu. Z kolei 56 spółek skutecznie wykonało układ z wierzycielami, co odpowiadało 68% wszystkich wykonanych układów. **Spółki, ze względu na prowadzenie pełnej księgowości, dysponują szerszym zakresem danych finansowo-operacyjnych umożliwiających planowanie oraz sporządzanie prognoz finansowych. Ponadto posiadają większe zasoby finansowe, co ułatwia im dostęp do profesjonalnego doradztwa restrukturyzacyjnego i finansowego.**

Należy zauważyć, że liczba postępowań restrukturyzacyjnych w ostatnich latach istotnie wzrosła. Ponad połowa układów zakłada ich realizację w okresie dłuższym niż cztery lata, przy czym do ich uchylenia najczęściej dochodzi w ciągu pierwszych dwóch lat od zatwierdzenia. Zidentyfikowano przypadki restrukturyzacji, gdzie przed wydaniem postanowienia o uchyleniu układu pojawił się wniosek o otwarcie postępowania o zmianę układu, co z jednej strony może być skutkiem zbiegu różnych okoliczności, z drugiej strony brakiem dopasowania propozycji układowych do realnej zdolności dłużnika do spłaty rat układowych. W związku z tym na kompleksową ocenę skuteczności postępowań o zatwierdzenie układu z perspektywy ekonomicznej jest jeszcze zbyt wcześnie. Z wynikami analizy postępowań sądowych wszczętych w latach 2016–2022 można zapoznać się w artykule naukowym dr Ulyany Zaremby pt. „Skuteczność postępowań restrukturyzacyjnych w ujęciu ekonomicznym i prawnym", opublikowanym na łamach kwartalnika Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny.

Postępowania upadłościowe spółek w latach 2023 - 2025

W analizowanym okresie sądy w Polsce wydały postanowienie o ogłoszeniu upadłości 1066 spółek prawa handlowego. Liczba oddalonych wniosków o ogłoszenie upadłości ze względu na tzw. ubóstwo masy (na podst. art 13 ust. 1 lub 2 ustawy Prawo upadłościowe) była wyższa o 61% i wyniosła 1718. Łącznie w latach 2023-2025 zbankrutowało co najmniej 2 784 spółek. We wszystkich analizowanych latach liczba oddalonych wniosków o ogłoszenie upadłości przewyższała liczbę faktycznie ogłoszonych upadłości. Jak pokazuje wykres numer 6, wzrost liczby ogłoszonych upadłości spółek był stosunkowo niewielki – z 306 w 2023 roku do 370 w 2025 roku. Znacznie szybciej rosła natomiast liczba oddalonych wniosków o ogłoszenie upadłości, która zwiększyła się niemal dwukrotnie: z 385 w 2023 roku do 703 w 2025 roku.

Rośnie liczba niewypłacalnych spółek, których sytuacja finansowa nie umożliwia na przeprowadzenie likwidacji w drodze postępowania upadłościowego.

Wykres 6. Liczba ogłoszonych upadłości spółek oraz wniosków oddalonych z powodu „ubóstwa masy"

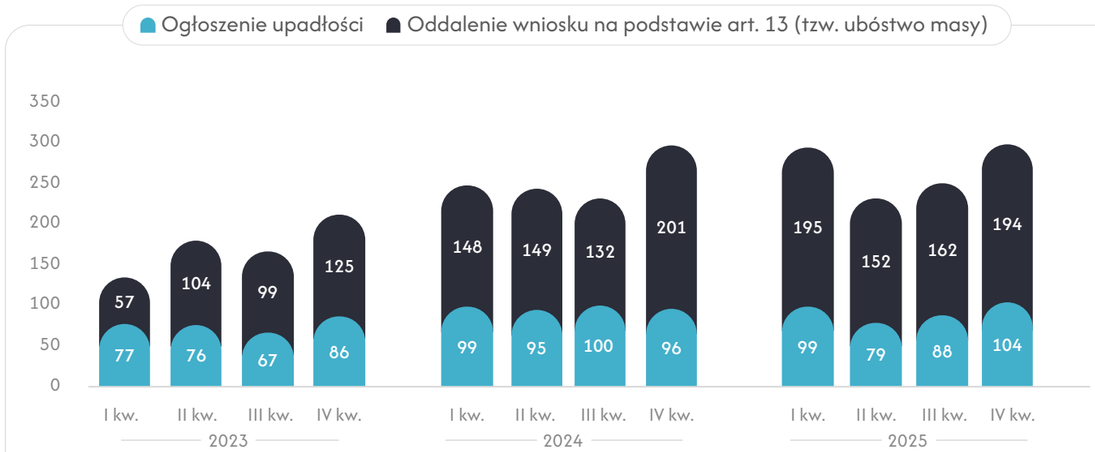

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Krajowego Rejestru Zadłużonych.

W analizowanym okresie liczba spółek w restrukturyzacji była wyższa jedynie o 15% od liczby spółek niewypłacalnych, wobec których ogłoszono upadłość lub oddalono taki wniosek. Do restrukturyzacji również przystępują dwa typy podmiotów: spółki posiadające majątek i zamierzające kontynuować działalność, oferujące wierzycielom wyższy poziom zaspokojenia niż w przypadku likwidacji masy upadłości, oraz podmioty o niskiej wartości aktywów, w których szansa na odzyskanie wierzytelności opiera się przede wszystkim na zdolności do generowania dodatnich przepływów z działalności operacyjnej w przyszłości.

Zidentyfikowano również przypadki co może wskazywać, że w części sytuacji postępowanie o zatwierdzenie układu wykorzystywane jest głównie w celu uzyskania ochrony przed egzekucją oraz czasu na poszukiwanie inwestora lub dodatkowego finansowania, a nie doprowadzenia do restrukturyzacji zadłużenia poprzez zawarcie układu. Potwierdzają to również przypadki zakończenia postępowania bez przyjęcia układu, po którym nie następuje złożenie wniosku o otwarcie postępowania sądowego ani wniosku o ogłoszenie upadłości, a spółka nadal aktywnie prowadzi działalność operacyjną.

Wykres 7. Analiza branżowa rozpatrzonych wniosków upadłościowych w latach 2024-2025

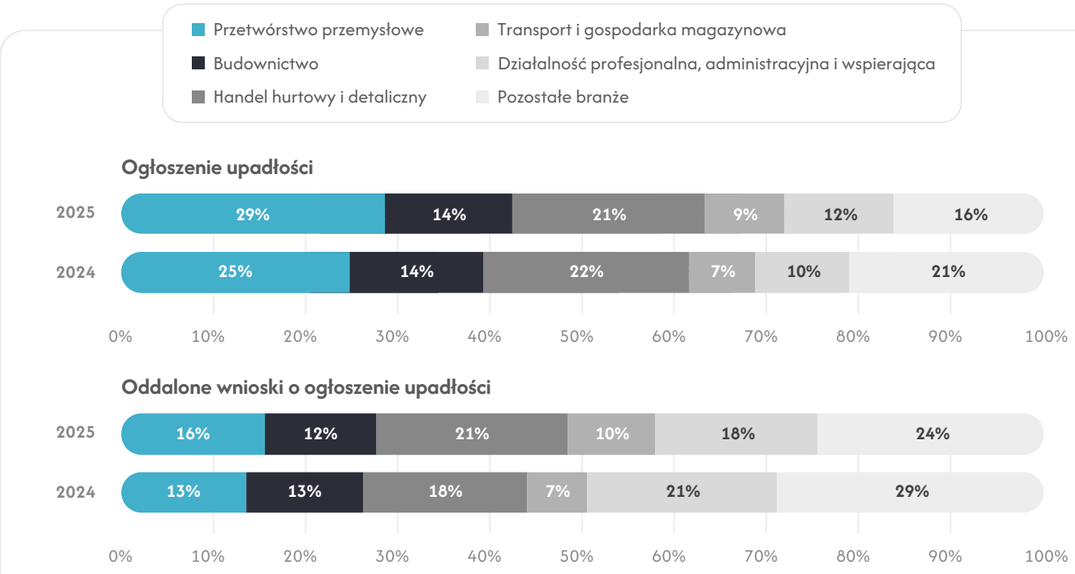

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Krajowego Rejestru Zadłużonych.

Analiza struktury branżowej ogłoszonych upadłości i oddalonych wniosków o upadłość w latach 2024–2025 pozwala zaobserwować wyraźne różnice między obiema kategoriami. W przetwórstwie przemysłowym częściej dochodziło do ogłoszenia upadłości, natomiast w branżach usługowych i w grupie pozostałych sektorów relatywnie częściej dochodziło do oddalania wniosków z powodu braku majątku. Udział w strukturze branży handlowej, transportowej i budowlanej w obu przypadkach był zbliżony.

Wykres 8. Udział poszczególnych rodzajów spraw w wybranych branżach w latach 2024-2025

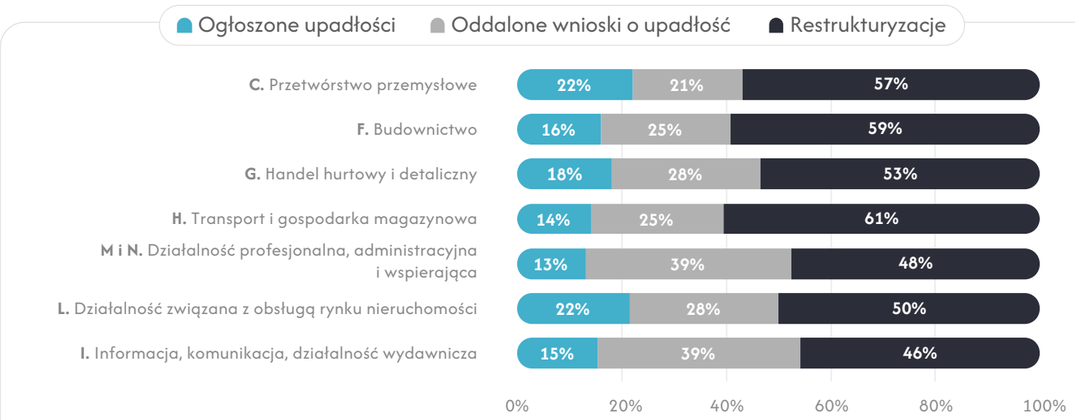

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Krajowego Rejestru Zadłużonych.

Analiza łączna restrukturyzacji i upadłości pokazuje, że w większości branż udział spółek podejmujących próbę restrukturyzacji był wyższy niż liczba faktycznie ogłoszonych upadłości i przekraczał 50%. Najwyższy odsetek oddalonych wniosków o ogłoszenie upadłości występował w branży usługowej, a także w handlu, transporcie i budownictwie. W przetwórstwie przemysłowym udział ogłoszonych upadłości był zbliżony do udziału oddalonych wniosków, co wynika ze specyfiki tej branży. Przedsiębiorstwa produkcyjne częściej dysponują majątkiem trwałym, takim jak nieruchomości, maszyny czy urządzenia, których sprzedaż pozwala na pokrycie kosztów postępowania i częściowe zaspokojenie wierzycieli.

Restrukturyzacja przed upadłością

Powstaje zatem pytanie, ile z tych spółek, zarówno dysponujących majątkiem umożliwiającym przeprowadzenie postępowania upadłościowego, jak i nieposiadających wystarczających środków na skorzystanie z tej procedury, podejmowało próby uniknięcia bankructwa poprzez restrukturyzację zadłużenia w ramach postępowań restrukturyzacyjnych. Ze względu na fakt, że liczba oddalonych wniosków była niemal dwukrotnie wyższa od liczby ogłoszonych upadłości, dla zachowania porównywalnej liczebności obu prób analizą objęto wszystkie upadłości ogłoszone w 2025 roku (370 podmiotów) oraz wszystkie wnioski o ogłoszenie upadłości oddalone w pierwszym półroczu 2025 roku (347 podmiotów). Wyniki analizy zaprezentowano w tabeli 2.

Tabela 2. Próby restrukturyzacji dłużników przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości

	Ogłoszona upadłość		Oddalenie wniosku na podst. art. 13 p.u.*		Ogółem rozpatrzone wnioski o upadłość	
	liczba	% w ogółem	liczba	% w ogółem	liczba	% w ogółem
Ogółem	**370**	**100%**	**347**	**100%**	**717**	**100%**
Brak postępowań restrukturyzacyjnych	**246**	**66%**	**304**	**88%**	**550**	**77%**
Podjęcie próby restrukturyzacji długu	**124**	**34%**	**43**	**12%**	**167**	**23%**
Brak przyjęcia lub odmowa zatwierdzenia układu w PZU	60	16%	22	6%	81	11%
Umorzenie postępowania restrukturyzacyjnego, odmowa otwarcia (sądowe)	34	9%	5	1%	38	5%
Uchylenie lub wygaśnięcie układu (sądowe i PZU)	30	8%	16	5%	48	7%

* liczba oddalonych wniosków o ogłoszenie upadłości ze względu na tzw. ubóstwo masy.
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Krajowego Rejestru Zadłużonych.

Około jedna czwarta objętych analizą dłużników podejmowała próby restrukturyzacji zadłużenia przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości (23%). Spółki dysponujące majątkiem umożliwiającym przeprowadzenie postępowania upadłościowego sięgały po instrumenty prawa restrukturyzacyjnego znacznie częściej, co potwierdza udział podmiotów podejmujących restrukturyzację w ogólnej liczbie ogłoszonych upadłości na poziomie 34%, w porównaniu z 12% w przypadku spółek, wobec których wniosek o ogłoszenie upadłości został oddalony. Zaledwie 2% spółek (8 spółek), wobec których oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości, składało wniosek o otwarcie jednego z trzech sądowych postępowań restrukturyzacyjnych, z uwzględnieniem postępowań zakończonych zatwierdzeniem układu. W przypadku spółek, wobec których ogłoszono upadłość, udział ten był wyższy i wynosił 11% (40 spółek). Udział spółek, którym udało się przyjąć i zatwierdzić układ w postępowaniu restrukturyzacyjnym, wyniósł 29% ogółu spółek w restrukturyzacji i był wyższy w grupie spółek bez majątku (37%) niż w przypadku podmiotów, wobec których ostatecznie ogłoszono upadłość (26%). Udział układów zatwierdzonych i niewykonanych w ogółu spółek, które podejmowały próby restrukturyzacji a następnie złożyły wniosek o ogłoszenie upadłości wyniósł zaledwie 29%.

Spółki, wobec których ogłoszono upadłość, częściej korzystały z instrumentów prawa restrukturyzacyjnego. Udział układów uchylonych w ogółu spółek podejmujących próby restrukturyzacji był wyższy w przypadku podmiotów dysponujących ograniczonym majątkiem.

Uchylenie układu w postępowaniu restrukturyzacyjnym i wniosek o upadłość

W przypadku przedsiębiorstw w upadłości tylko połowa zatwierdzonych wcześniej układów w postępowaniu restrukturyzacyjnym była wykonywana powyżej pół roku. Pozostałe zostały uchylone bądź wygasły z mocy prawa wskutek rozpatrzenia wniosku o ogłoszenie upadłości wkrótce po uprawomocnieniu się postanowienia o zatwierdzeniu układu. Dane te potwierdzają, że wciąż wierzyciele otrzymują propozycje układowe, które nie są możliwe do wykonania przez dłużnika.

W maju 2024 roku spółka dostarczająca energię odnawialną obwieściła dzień układowy w postępowaniu o zatwierdzenie układu. Udało się przyjąć układ z wierzycielami, który został prawomocnie zatwierdzony w kwietniu 2025 roku. Realizacja układu była zaplanowana na ponad 6 lat z jednomiesięczną karencją w rozpoczęciu spłaty rat. W sierpniu nadzorca układu złożył sprawozdanie z wykonania układu za okres trzech miesięcy i już we wrześniu w sądzie został zarejestrowany wniosek o uchylenie układu. Po uchyleniu układu przez sąd dłużnik złożył wniosek o ogłoszenie upadłości rozpatrzony pozytywnie w grudniu 2025 roku. **Z zaprezentowanego przykładu można wnioskować, że układ nie był wykonywany a obwieszczenie dnia układowego przesunęło datę ogłoszenia upadłości o ponad półtora roku.**

Komentarz eksperta:

Układ ma sens tylko wtedy, gdy realnie daje wierzycielom więcej niż szybka upadłość. Utrzymywanie fikcyjnej restrukturyzacji zwykle niszczy wartość firmy: klienci odchodzą, dostawcy żądają przedpłat, kluczowi pracownicy odchodzą, majątek traci na wartości. Gdy po takim okresie i tak dochodzi do upadłości, przedsiębiorstwo jest sprzedawane za ułamek swojej wcześniejszej wartości, a osoby zarządzające mogą odpowiadać za stratę wierzycieli.

W polskich realiach rzadko mówi się o upadłości jako świadomym narzędziu ochrony majątku osobistego, choć bywa to rozwiązanie najbardziej uczciwe i racjonalne. Dzieje się tak zwłaszcza wtedy, gdy firma nie ma już realnej działalności, nie zarabia, nie ma perspektyw, a długi szybko rosną albo gdy kluczowy wierzyciel blokuje układ i nie da się go przegłosować.

W takich sytuacjach szybkie złożenie wniosku o upadłość może najlepiej chronić majątek prywatny oraz oszczędności przedsiębiorcy lub członków zarządu. Dodatkowo składając wniosek o upadłość w ciągu trzydziestu dni, członek zarządu wykonuje ustawowy obowiązek i uzyskuje pełną ochronę przed kierowaniem przez wierzycieli roszczeń do jego majątku osobistego.

Rafał Kowalczyk
adwokat, doradca restrukturyzacyjny

Menadżer Zespołu w Dziale Restrukturyzacji i Upadłości Kancelarii Filipiak Babicz Legal Sp. K.

Czas rozpatrzenia wniosku o ogłoszenie upadłości

Czas trwania postępowania o ogłoszenie upadłości wydłuża okres oczekiwania wierzycieli na odzyskanie należności w ramach procedury grupowego dochodzenia roszczeń, wynikającej z likwidacji majątku przez syndyka. Opracowując test zaspokojenia i propozycje układowe, bierze się pod uwagę zarówno stopień zaspokojenia wierzyciela w upadłości, jak i czas, w którym odzyska on swoją należność w całości lub w części. Szacunki te są szczególnie istotne w przypadku przedsiębiorstw, których wartość aktywów przekracza wartość zobowiązań, lecz których sytuacja płynnościowa wymaga zastosowania instrumentów prawa restrukturyzacyjnego w celu uniknięcia upadłości. W tej części raportu sprawdziliśmy jak długo trwa postępowanie o ogłoszenie upadłości w poszczególnych sądach i czy prowadzone wcześniej postępowanie restrukturyzacyjne wpłynęło na skrócenie czasu trwania tego postępowania. Badaniem objęto wszystkie spółki wobec których w latach 2024-2025 ogłoszono upadłość.

Wykres 9. Analiza czasu trwania postępowania o ogłoszenie upadłości*

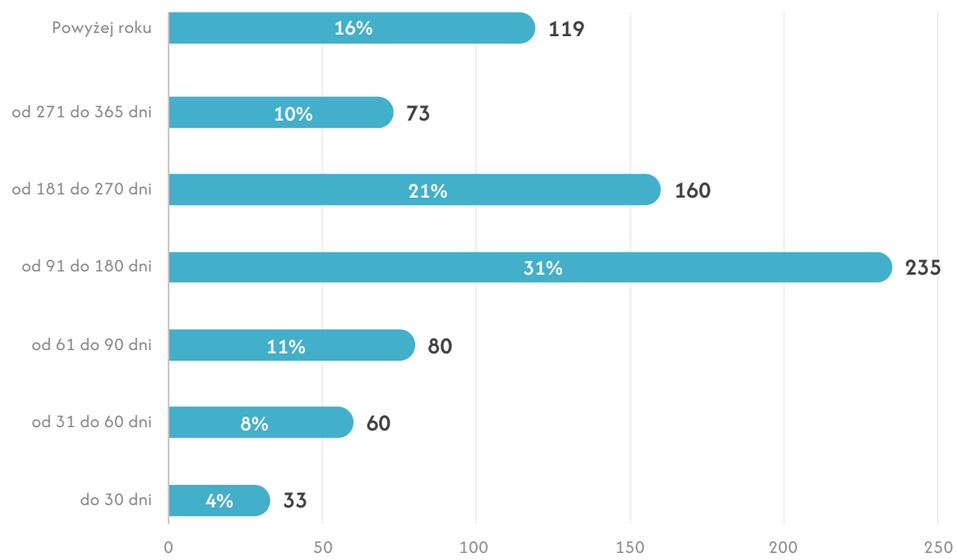

*liczba dni od złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości do jego rozpatrzenia przez sąd tj. wydania postanowienia o ogłoszeniu upadłości.
Źródło: opracowanie własne.

Przeprowadzone badania na próbie 760 spółek wykazały, że w przypadku ponad połowy spółek (51%) wniosek był rozpatrywany w okresie od 2 do 3 kwartałów po jego zarejestrowaniu w sądzie. Odsetek wniosków rozpatrzonych w okresie 3 miesięcy wynosił 23%. Co więcej, w przypadku 16% spółek czas od rejestracji wniosku do wydania postanowienia o ogłoszeniu upadłości przekroczył rok. Mediana czasu trwania postępowania o ogłoszenie upadłości wyniosła 168 dni i różniła się w zależności od sądu, co zostało zaprezentowane w tabeli 3.

Tabela 3. Czas trwania postępowania o ogłoszenie upadłości w poszczególnych sądach

Nazwa sądu	Liczba upadłości	% w ogółem	Średnia liczba dni	Mediana liczba dni	Min liczba dni	Max liczba dni
Sąd Rejonowy w Wałbrzychu	10	1%	48	47	4	126
Sąd Rejonowy w Olsztynie	11	1%	96	51	30	392
Sąd Rejonowy w Toruniu	16	2%	102	61	7	388
Sąd Rejonowy w Legnicy	9	1%	61	70	3	107
Sąd Rejonowy w Koszalinie	14	2%	87	71	10	318
Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej	17	2%	103	77	7	522
Sąd Rejonowy w Białymstoku	9	1%	84	82	16	162
Sąd Rejonowy w Bydgoszczy	32	4%	92	87	22	232
Sąd Rejonowy w Radomiu	9	1%	94	99	56	143
Sąd Rejonowy w Kaliszu	7	1%	151	113	48	287
Sąd Rejonowy w Częstochowie	7	1%	157	116	71	333
Sąd Rejonowy w Zielonej Górze	9	1%	198	122	87	734
Sąd Rejonowy w Tarnowie	6	1%	194	122	46	441
Sąd Rejonowy w Rzeszowie	30	4%	182	130	26	856
Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie	24	3%	181	132	55	473
Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach	47	6%	179	148	7	657
Sąd Rejonowy w Kielcach	16	2%	203	150	26	509
Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze	7	1%	145	165	45	253
Sąd Rejonowy w Płocku	1	0%	169	169	169	169
Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim	8	1%	169	173	83	301
Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia	53	7%	261	187	43	1018
Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy	157	21%	227	188	33	876
Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej	47	6%	263	192	51	687
Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum	19	3%	284	201	109	701
Sąd Rejonowy w Elblągu	4	1%	205	203	148	266
Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto	77	10%	237	205	7	616
Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim	12	2%	268	210	71	648
Sąd Rejonowy w Opolu	6	1%	433	222	118	1072
Sąd Rejonowy w Gliwicach	18	2%	250	254	73	489
Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia	37	5%	340	260	61	1087
Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ	41	5%	307	270	85	1155
OGÓŁEM	**760**	**100%**	**213**	**168**	**3**	**1155**

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z KRZ.

W przypadku postępowań o ogłoszenie upadłości, które trwały do 60 dni (93 spółki) w większości przypadków (72%) nie podejmowano próby restrukturyzacji zadłużenia. W pozostałych przypadkach uchylono zatwierdzony układ, umorzono postępowanie sądowe lub obwieszczono dzień układowy w postępowaniu o zatwierdzenie układu. W celu lepszego określenia wpływu podjętej próby restrukturyzacji na czas rozpatrzenia wniosku o ogłoszenie upadłości, podzielono spółki na dwie grupy i obliczono średnią oraz medianę liczby dni trwania postępowania o ogłoszenie upadłości osobno dla każdej z grup. Zarówno średnia, jak i mediana były niższe w przypadku spółek, które nie podejmowały prób restrukturyzacji (odpowiednio 210 dni i 166 dni w porównaniu do 226 dni i 177 dni dla podmiotów wcześniej restrukturyzowanych).

Rozpatrzenie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki trwało przeciętnie około pół roku. Okres ten może jednak ulegać wydłużeniu lub skróceniu w zależności od sądu właściwego do prowadzenia postępowania oraz stopnia skomplikowania sprawy.

Do czynników mających wpływ na wydłużenie czasu trwania postępowania o ogłoszenie upadłości należą:

- składanie wniosku o ogłoszenie upadłości przez wierzycieli przy braku złożonego wniosku przez dłużnika
- wysoki udział wierzytelności spornych. Wierzyciel składa wniosek o ogłoszenie upadłości natomiast dłużnik wniosek o otwarcie postępowania układowego
- złożenie wraz z wnioskiem o ogłoszenie upadłości wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży w ramach przygotowanej likwidacji
- złożenie zażalenia na odmowę zatwierdzenia układu, uchylenie układu lub umorzenie postępowania restrukturyzacyjnego
- przewlekłość rozpatrzenia wniosku przez sąd – długi czas od rejestracji wniosku do zabezpieczenia majątku poprzez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego
- długi czas wykonywania czynności przez tymczasowego nadzorcę sądowego, potrzeba ustanowienia zarządcy przymusowego etc.

Podsumowując, wpływ na czas rozpatrzenia wniosku o ogłoszenie upadłości ma wiele czynników. Podjęcie przez dłużnika próby restrukturyzacji zadłużenia nie oznacza szybkiej drogi do ogłoszenia upadłości w sytuacji braku przyjęcia układu z wierzycielami. Dla przykładu w grudniu 2022 roku dłużnik działający w branży budowlanej obwieścił w KRZ o ustaleniu dnia układowego i jednocześnie złożył wniosek o ogłoszenie upadłości. W kwietniu do sądu wpłynął wniosek o zatwierdzenie układu, który został rozpatrzony dopiero 12 lutego 2024 roku wydaniem postanowienia o odmowie zatwierdzenia układu na które dłużnik złożył zażalenie. W lipcu 2024 roku zażalenie zostało oddalone i w sierpniu zabezpieczono majątek dłużnika poprzez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego w postępowaniu o ogłoszenie upadłości. Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2025 roku sąd ogłosił upadłość spółki jednocześnie oddalając dwa wnioski o zatwierdzenie warunków sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa dłużnika tj. z dnia 14 sierpnia 2024 roku i 28 maja 2025 roku (sygn. WA1M/GUp/17/2025). Innym przykładem są próby restrukturyzacji zadłużenia wykorzystujące różne rodzaje postępowań restrukturyzacyjnych. W lutym 2022 roku dłużnik obwieścił o ustaleniu dnia układowego a następnie w maju złożył do sądu wniosek o zatwierdzenie układu. We wrześniu 2022 roku sąd zatwierdził układ przyjęty w postępowaniu o zatwierdzenie układu, lecz na postanowienie sądu zażalenie złożył wierzyciel (bank). Proces rozpatrzenia zażalenia trwał do lipca 2023 roku i zakończył się uchyleniem zaskarżonego orzeczenia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Po uchyleniu postanowienia o zatwierdzeniu układu dłużnik złożył wniosek o ogłoszenie upadłości (grudzień 2023). Ponowne rozpatrzenie wniosku o zatwierdzenie układu przez sąd restrukturyzacyjny trwało około roku. W grudniu 2024 roku zostało wydane postanowienie o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego, wobec ustalenia, że układ nie został przyjęty na skutek braku odpowiedniej większości. Postanowienie uprawomocniło się w kwietniu 2025 roku a w maju do sądu wpłynął uproszczony wniosek dłużnika o otwarcie przyśpieszonego postępowania układowego. W lipcu 2025 roku doszło do zabezpieczenia majątku dłużnika przez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego. Dopiero postanowieniem z dnia 28 października 2025 roku wnioski zostały rozpatrzone ze skutkiem ogłoszenia upadłości spółki i jednoczesnym umorzeniem postępowania o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego (WR1F/GUp/67/2025).

Komentarz eksperta:

Czas rozpatrzenia wniosku o ogłoszenie upadłości w Polsce pozostaje istotnym czynnikiem ryzyka zarówno dla wierzycieli, jak i dłużników, a jego długość w praktyce wyraźnie rozmija się z założeniami ustawowymi. Zgodnie z art. 27 ust. 3 Prawa upadłościowego wniosek powinien zostać rozpoznany w terminie dwóch miesięcy od jego złożenia. Dane empiryczne pokazują jednak, że termin ten ma charakter przede wszystkim instrukcyjny – mediana na poziomie 168 dni, a w wielu przypadkach znacznie dłuższe postępowania wskazują na trwałą rozbieżność między normą a praktyką.

Analizując przyczyny tego zjawiska, nie sposób ograniczyć się wyłącznie do czynników procesowych czy zachowań uczestników postępowań. Coraz wyraźniej rysują się bowiem systemowe ograniczenia funkcjonowania sądownictwa upadłościowego. Sprawy co do zasady rozpoznawane są według kolejności wpływu, a te same wydziały zajmują się zarówno upadłościami przedsiębiorców, jak i masowymi postępowaniami konsumenckimi. W efekcie do sądów trafiają corocznie dziesiątki tysięcy spraw, co przy obecnych rozwiązaniach organizacyjnych powoduje, że nawet sprawy pilne – z perspektywy zabezpieczenia majątku czy ochrony wierzycieli – nie uzyskują realnego priorytetu.

W takich warunkach wydłużenie czasu rozpoznania wniosków jest w zasadzie nieuniknione. Postępowania dotyczące przedsiębiorców konkurują o uwagę sądów z ogromnym wolumenem spraw konsumenckich, co istotnie wpływa na czas wydawanych rozstrzygnięć. Wobec zauważanego problemu nadal aktualne w debacie pozostają koncepcje zmierzające do systemowego rozdzielenia rozpoznawania przez sądy spraw upadłościowych przedsiębiorców oraz spraw upadłościowych konsumenckich.

Na tle analizy czasu rozpoznawania wniosków o ogłoszenie upadłości przedsiębiorców szczególnego znaczenia nabiera wskazany przez Autorów problem wysokiego udziału wierzytelności spornych oraz równoległego składania wniosków upadłościowych i restrukturyzacyjnych. W praktyce jest to zjawisko powszechne – dłużnicy często inicjują postępowanie restrukturyzacyjne równolegle lub reaktywnie wobec wniosku o upadłość, z kolei wierzyciele reagują na restrukturyzację wnioskiem upadłościowym, chcąc zabezpieczyć swoje interesy. Powstaje w ten sposób stan konkurencyjności wniosków, który – choć formalnie dopuszczalny – w praktyce wydłuża całe postępowanie i zwiększa jego nieprzewidywalność.

Istotną zmianę w tym obszarze przyniosła nowelizacja przepisów, która weszła w życie w sierpniu 2025 r. Ustawodawca jednoznacznie przesądził, że w sytuacji, gdy wobec dłużnika toczy się aktywne postępowanie restrukturyzacyjne, rozpoznanie wniosku o ogłoszenie upadłości powinno zostać wstrzymane do czasu jego zakończenia lub prawomocnego umorzenia.

Z jednej strony zmianę przepisów należy ocenić pozytywnie – wprowadza ona większą przejrzystość i eliminuje część chaosu proceduralnego. Z drugiej jednak, w realiach przeciążonych sądów, może ona paradoksalnie prowadzić do dalszego wydłużenia całkowitego czasu dochodzenia roszczeń przez wierzycieli, zwłaszcza w przypadkach, gdy restrukturyzacja nie ma realnych podstaw ekonomicznych i kończy się niepowodzeniem.

Anna Lamtych
radca prawny

Prawnik w Dziale Restrukturyzacji
i Upadłości Kancelarii Filipiak Babicz Legal Sp. K.

Czas trwania postępowania upadłościowego

Badaniem objęto 1180 spółek, wobec których w latach 2022–2025 ogłoszono upadłość. Czas trwania postępowania upadłościowego został przeanalizowany w dwóch ujęciach: od dnia ogłoszenia upadłości do dnia stwierdzenia przez sąd zakończenia postępowania upadłościowego oraz od dnia ogłoszenia upadłości do dnia zatwierdzenia ostatecznego planu podziału. Celem analizy było ustalenie średniego czasu zaspokojenia wierzyciela niezabezpieczonego na majątku dłużnika, liczonego od dnia ogłoszenia upadłości do momentu otrzymania należnych mu kwot z masy upadłości.

Ostatecznego podziału funduszy masy upadłości dokonuje się po całkowitej likwidacji masy upadłości oraz po podziale sum uzyskanych ze zbycia składników majątku obciążonych rzeczowo, które są objęte odrębnymi planami podziału. Wierzytelności zgłoszone po zatwierdzeniu ostatecznego planu podziału funduszy masy upadłości pozostawia się bez rozpoznania. Po zatwierdzeniu ostatecznego planu podziału syndyk przystępuje do jego wykonania, tj. dokonuje wypłat należnych kwot na rzecz wierzycieli. Następnie, zgodnie z art. 368 p.u., sąd stwierdza zakończenie postępowania upadłościowego.

Wykonanie planu podziału stanowi etap postępowania upadłościowego, w którym następuje faktyczne przekazanie wierzycielom środków pieniężnych zgodnie z zatwierdzonym planem podziału funduszy masy upadłości. Postanowienie o zatwierdzeniu ostatecznego planu podziału funduszy masy upadłości jest prawomocne z dniem jego wydania i nie przysługuje od niego środek zaskarżenia, co oznacza, że wkrótce po jego wydaniu wierzyciel może oczekiwać na wpływ środków. Przeanalizowano również średni czas od zatwierdzenia przez sąd ostatecznego planu podziału do wydania postanowienia stwierdzającego zakończenie postępowania upadłościowego.

Tabela 4. Analiza statusu ogłoszonych w latach 2022-2025 postępowań upadłościowych spółek

	2022	%	2023	%	2024	%	2025	%
Ogłoszona upadłość*	**120**	**100%**	**306**	**100%**	**384**	**100%**	**370**	**100%**
stwierdzono zakończenie	37	31%	65	21%	28	7%	2	1%
zatwierdzony ostateczny plan podziału (postępowanie w toku)	7	6%	38	12%	25	7%	6	2%
umorzone	13	11%	19	6%	2	1%	0	0%
w toku	63	52%	184	60%	329	86%	362	98%

*analiza uwzględnia wyłącznie postępowania prowadzone w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, stąd liczba ogłoszonych w 2022 roku upadłości nie odzwierciedla skali zjawiska.
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Krajowego Rejestru Zadłużonych.

Dane pokazują, że w większości przypadków postępowanie upadłościowe to długotrwały proces odzyskiwania należności przez wierzycieli niezabezpieczonych na majątku dłużnika. Według stanu na koniec lutego 2026 roku stwierdzono zakończenie zaledwie 31% postępowań upadłościowych ogłoszonych w 2022 roku tj. zlikwidowano majątek i przeprowadzono podział zgromadzonych funduszy między wierzycieli. Kolejne 11% postępowań zostało umorzonych, najczęściej z powodu braku środków wystarczających na pokrywanie kosztów postępowania i jego kontynuowanie. Udział zatwierdzonych ostatecznych planów podziału jest wyższy (37%), lecz wciąż ponad połowa postępowań upadłościowych jest w toku, co oznacza, że będą trwać co najmniej 3-4 lata.

Analiza branżowa ogłoszonych upadłości spółek w latach 2022-2023 wykazała, że branża, w której działa przedsiębiorstwo ma wpływ na czas trwania postępowania. Udział zatwierdzonych planów podziału był najwyższy dla branży transportowej i handlowej (44% i 38%) i najniższy dla branży przetwórstwa przemysłowego (29%), co zostało pokazane na wykresie 10. Zróżnicowanie to wynika przede wszystkim z liczby i specyfiki składników masy upadłości – w branży transportowej i handlowej przeważają stosunkowo łatwo zbywalne aktywa (środki transportu, zapasy towarów), natomiast w przetwórstwie przemysłowym dominują wyspecjalizowane maszyny, urządzenia i nieruchomości produkcyjne, których upłynnienie jest bardziej czasochłonne i często wymaga znalezienia nabywcy branżowego.

Wykres 10. Liczba zatwierdzonych ostatecznych planów podziału w ogółu ogłoszonych upadłościach w latach 2022-2023 według branż

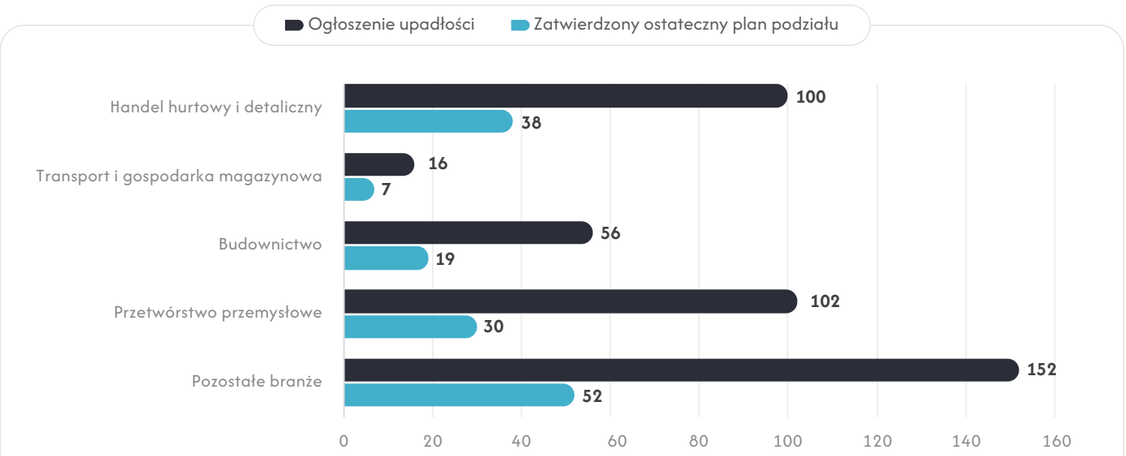

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Krajowego Rejestru Zadłużonych.

Analiza ogłoszonych upadłości w 2022 roku pozwoliła zidentyfikować czynności mające wpływ na czas trwania postępowania upadłościowego tj.:

- termin opracowania i złożenia do sądu spisu inwentarza. Przykład: upadłość została ogłoszona w lutym 2022 roku, natomiast spis inwentarza został złożony w styczniu 2024 roku (sygn. KO1K/GUp/3/2022);
- weryfikacja spisu inwentarza i konieczność jego aktualizacji. Przykład: upadłość ogłoszona w maju 2022 roku, w czerwcu 2025 roku ustalono, że w skład masy upadłości dłużnika, nie wchodzi ujęte na spisie inwentarza mienie w postaci wierzytelności z tytułu nadpłaty podatku VAT we wskazanej (wnioskowanej do Urzędu Skarbowego) kwocie 1 mln zł, co stanowiło istotny składnik masy (sygn. PT1P/GUp/3/2022);
- termin sporządzenia i zatwierdzenia listy wierzytelności. Przykład: upadłość została ogłoszona w marcu 2022 roku, natomiast syndyk sporządził i przekazał sędziemu-komisarzowi listę wierzytelności we wrześniu 2025 roku (sygn. PT1P/GUp/1/2022); upadłość ogłoszona w lipcu 2022 roku a we wrześniu 2025 roku sąd postanowił tylko częściowo zatwierdzić listę wierzytelności tj. w zakresie nieobjętym sprzeciwami (sygn. WR1F/GUp/16/2022); upadłość ogłoszona w maju 2022 roku a w marcu 2026 roku syndyk sporządził i przekazał sędziemu-komisarzowi listę wierzytelności (sygn. WA1M/GUp/21/2022);
- termin sporządzenia opisu i oszacowania. Przykład: upadłość została ogłoszona w maju 2022 roku a syndyk sporządził i przekazał sędziemu-komisarzowi opis i oszacowanie w dniu 22 stycznia 2025 roku (sygn. LU1S/GUp/5/2022);
- specyfika działalności i trudność w znalezieniu nabywcy grup aktywów. Przykład: upadłość została ogłoszona w marcu 2022 roku, a w styczniu 2023 roku zatwierdzono warunki przetargu na sprzedaż nieruchomości oraz zbioru ruchomości za łączną cenę 8,8 mln zł. Na każdym kolejnym przetargu obniżano cenę, lecz nie udało się znaleźć nabywcy. W październiku 2023 roku zatwierdzono wybór oferty na zakup zbioru ruchomości. W styczniu 2026 roku ogłoszono przetarg na sprzedaż nieruchomości za cenę stanowiącą 20,25% kwoty oszacowania i cenę łączną zbioru ruchomości, stanowiącą 24,3% oszacowania (sygn. PT1P/GUp/2/2022);
- zawarcie przez syndyka umowy dzierżawy zbioru nieruchomości z prawem pierwokupu. Przykład: umowa została zawarta we wrześniu 2022 roku, a przeniesienie praw własności nastąpiło w październiku 2025 roku (sygn. TO1T/GUp/6/2022);
- istotna liczebność składników majątku, będących przedmiotem zabezpieczenia. Przykład: upadłość ogłoszono w kwietniu 2023 roku, a według stanu na marzec 2026 roku opracowano 10 oddzielnych planów podziału sum uzyskanych ze sprzedaży rzeczy obciążonych (sygn. LU1S/GUp/8/2023).

Badania nad czasem trwania poszczególnych czynności w postępowaniu upadłościowym stanowią przedmiot szczegółowych badań, realizowanych przez dr Ulyanę Zarembę w Katedrze Ekonomii i Finansów Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie.

Przygotowana likwidacja w praktyce

W latach 2023–2025 do sądów w Polsce wpłynęło 295 wniosków o zatwierdzenie warunków sprzedaży w trybie przygotowanej likwidacji, dotyczących 261 podmiotów gospodarczych. Spośród tych wniosków 131 dotyczyło 114 spółek prawa handlowego. Analizą objęto wszystkie spółki w przypadku których do sądu wpłynął jeden lub więcej wniosków o zatwierdzenie warunków sprzedaży w trybie przygotowanej likwidacji (pre-pack). Wnioski te zostały złożone wraz z wnioskiem o ogłoszenie upadłości lub w trakcie trwania postępowania.

Tabela 5. Analiza sposobu rozpatrzenia wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży (pre-pack)

	Liczba	Udział
Zatwierdzono sprzedaż składników majątkowych, stanowiących znaczną część przedsiębiorstwa lub jego zorganizowaną część	38	33%
Zatwierdzono sprzedaż całego przedsiębiorstwa	18	16%
Oddalono wniosek	35	31%
Umorzono postępowanie, wniosek wycofany, nie uwzględniono wniosku etc.	16	14%
Postępowanie o ogłoszenie upadłości w toku	7	6%

Źródło: opracowanie własne.

W przypadku ponad połowy wniosków (51%) o zatwierdzenie warunków sprzedaży w ramach przygotowanej likwidacji wydano postanowienie o zatwierdzenie warunków sprzedaży całego przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa lub zestawu składników, stanowiących znaczną część przedsiębiorstwa. Średni czas rozpatrzenia wniosku od jego złożenia do dnia ogłoszenia upadłości lub oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości wynosił 235 dni (mediana 162 dni). Średni czas rozpatrzenia wniosków, w przypadku których zatwierdzono warunki sprzedaży był krótszy i wyniósł 184 dni (mediana 109 dni).

Wykres 11. Przedział wartości zatwierdzonych transakcji w ramach przygotowanej likwidacji (pre-pack)

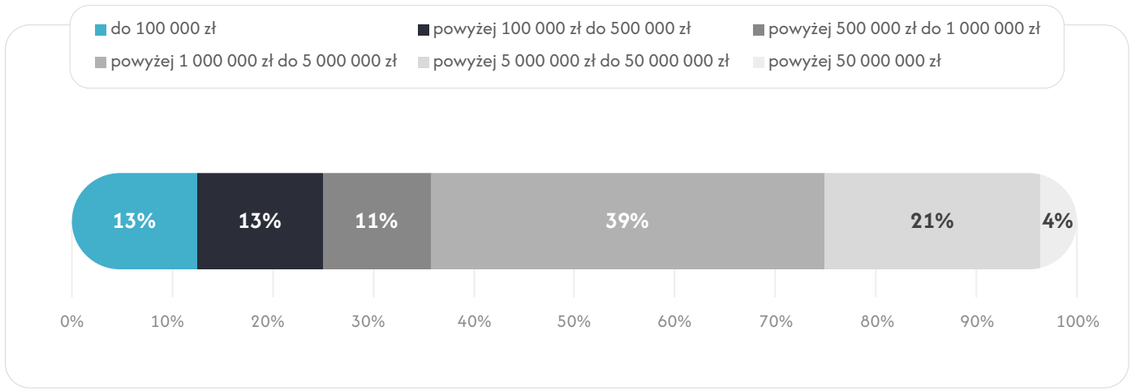

Łączna wartość 56 zatwierdzonych transakcji w ramach instytucji przygotowanej likwidacji wyniosła ponad 340 mln zł. Ceny sprzedaży mieściły się w przedziale od 27 tys. zł do aż 138 mln zł.

Co kryje się pod pojęciem sprzedaż całego przedsiębiorstwa upadłego?

Przedmiotem sprzedaży w takim przypadku jest przedsiębiorstwo dłużnika, będące zorganizowanym zespołem składników niematerialnych i materialnych przeznaczonym do prowadzenia działalności gospodarczej, w rozumieniu art. 55^1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, obejmujące w szczególności:

- oznaczenie indywidualizujące przedsiębiorstwo lub jego wyodrębnione części (nazwa przedsiębiorstwa);
- własność nieruchomości lub ruchomości, w tym urządzeń, materiałów, towarów i wyrobów, oraz inne prawa rzeczowe do nieruchomości lub ruchomości;
- prawa wynikające z umów najmu i dzierżawy nieruchomości lub ruchomości oraz prawa do korzystania z nieruchomości lub ruchomości wynikające z innych stosunków prawnych;
- wierzytelności, prawa z papierów wartościowych i środki pieniężne;
- koncesje, licencje i zezwolenia;
- patenty i inne prawa własności przemysłowej;
- majątkowe prawa autorskie i majątkowe prawa pokrewne;
- tajemnice przedsiębiorstwa;
- księgi i dokumenty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej".

Łączna wartość 18 analizowanych transakcji wyniosła ponad 224 mln zł. Ceny sprzedaży mieściły się w przedziale od 100 tys. zł do 138 mln zł.

Sprzedaż zorganizowanej lub znacznej części przedsiębiorstwa

Wśród aktywów stanowiących znaczną część przedsiębiorstwa, będących przedmiotem analizowanych transakcji sprzedaży w toku upadłości w latach 2023–2025 były m.in.:

- prawa własności nieruchomości;
- środki transportu;
- zestaw maszyn i urządzeń;
- towary handlowe;
- wierzytelności finansowe;
- umowy;
- patenty, słowno-graficzne znaki towarowe;
- pakiety należności.

Łączna wartość 38 analizowanych transakcji wyniosła ponad 134 mln zł. Ceny sprzedaży wyodrębnionych części przedsiębiorstwa mieściły się w przedziale od 27 tys. zł do aż 18 mln zł.

Oddalenie wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży przez sąd

W 31% przypadków sąd, rozpoznając wniosek o ogłoszenie upadłości, oddalił wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży w ramach przygotowanej likwidacji. Odnotowano również kilka przypadków, w których sąd oddalił sam wniosek o ogłoszenie upadłości, w tym na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2. Przeprowadzona analiza obwieszczeń publikowanych w Krajowym Rejestrze Zadłużonych pozwoliła zidentyfikować czynniki mogące mieć wpływ na taki wynik postępowania takiej jak:

- wniosek złożony przez wierzyciela przy braku współpracy z dłużnikiem;
- wniosek obejmujący wybrane składniki majątku, które nie stanowiły znacznej części wartości przedsiębiorstwa;
- niska oferta w stosunku do oszacowanej wartości składników majątku, czego potwierdzeniem była wyższa cena uzyskana przez syndyka w drodze ogłoszonego przetargu od ceny ofertowej w ramach złożonego wniosku;
- wniosek dotyczący najbardziej wartościowych składników majątku gdy sprzedaż całego przedsiębiorstwa jako całości mogłaby być bardziej korzystna.

Dla przykładu w postępowaniu o ogłoszenie upadłości z wniosku dłużnika złożono wniosek o zatwierdzenie warunków sprzedaży wszystkich nieruchomości dłużnika za łączną cenę 825 tys. zł netto. Sąd oddalił wniosek i ogłosił upadłość dłużnika. W skład masy upadłości weszły nieruchomości z podaną wartością oszacowania na poziomie 991 tys. zł.

Jan van Goyen, Port rybacki

Komentarz eksperta:

Prawo o niewypłacalności podlega obecnie intensywnym zmianom. W 2025 r. weszła w życie obszerna nowelizacja Prawa restrukturyzacyjnego, implementująca Dyrektywę 2019/1023 ws. ram restrukturyzacji zapobiegawczej, która wprowadziła istotne zmiany w zakresie warunków przyjmowania i zatwierdzania układu. Kolejnym krokiem było zatwierdzenie 30 marca 2026 r. przez Radę UE nowej dyrektywy harmonizującej wybrane aspekty prawa upadłościowego.

Celem dyrektywy upadłościowej jest harmonizacja tych obszarów prawa upadłościowego państw członkowskich, które mają kluczowe znaczenie dla odzyskiwania wartości przez wierzycieli oraz bezpieczeństwa obrotu. Dyrektywa ma zwiększyć przewidywalność postępowań, a tym samym wzmocnić atrakcyjność rynku unijnego dla inwestorów transgranicznych.

Zmiany obejmą m.in. procedurę przygotowanej likwidacji (tzw. pre-pack). Zmierzają one do usprawnienia i przyspieszenia całej procedury, tak aby sprzedaż przedsiębiorstwa mogła być przeprowadzona w możliwie krótkim czasie i na warunkach rynkowych. Pozostaje liczyć, że projektowane rozwiązania przyczynią się do wzrostu popularności pre-packu w Polsce, który obecnie nadal nie jest szeroko wykorzystywany z uwagi na długi czas rozpoznania wniosków oraz liczne ryzyka prawne związane z tą procedurą.

Piotr Kempiński
radca prawny

Menadżer Zespołu w Dziale Restrukturyzacji i Upadłości Kancelarii Filipiak Babicz Legal Sp. K.

Komentarz eksperta:

Rola przygotowanej likwidacji (tzw. pre-pack) jest niezwykle istotna w kontekście całego postępowania upadłościowego, w szczególności prowadzonego w stosunku do podmiotów lub osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

Dobrze sporządzony wniosek zawierający rzetelną wycenę przedmiotu oferty powinien umożliwić szybkie zbycie przedsiębiorstwa, jego zorganizowanej części lub kluczowego składnika z pominięciem, nierzadko, długotrwałej procedury likwidacyjnej prowadzonej przez syndyka. Głównym założeniem instytucji przygotowanej likwidacji jest zwiększenie efektywności ekonomicznej postępowania oraz potencjalne zachowanie funkcjonującego przedsiębiorstwa.

Jednocześnie mechanizm ten nie jest idealny. Wiąże się z istotnymi ryzykami, takimi jak transparentność procesu wyboru inwestora, który następuje przed formalnym otwarciem postępowania. Pojawiają się również ryzyka związane z ustaleniem ceny, która może odbiegać od realiów rynkowych. Dodatkowo jak zostało to przywołane w przedstawionych powyżej statystykach czas rozpoznania wniosku może doprowadzić do całkowitego wygaszenia przedsiębiorstwa będącego przedmiotem sprzedaży lub utraty wartości pozostałego majątku.

Niewątpliwą zaletą tej instytucji jest większe zaangażowanie wnioskodawców w proces poszukiwania inwestora, a co za tym idzie zwiększenie potencjalnych funduszy masy upadłości. W związku z tym, że legitymację do złożenia wniosku wraz z pre-packiem posiada zarówno upadły jak i wierzyciel, którzy prawdopodobnie znają branżę dużo lepiej od syndyka, może to zapewnić bardziej efektywne wykorzystanie potencjału rynkowego upadłego przedsiębiorstwa. W efekcie pre-pack należy traktować jako narzędzie efektywne, stanowiące rozwiązanie, które przy prawidłowym zastosowaniu może istotnie zwiększyć efektywność postępowania upadłościowego, łącząc cel szybkości postępowania wraz z dążeniem do możliwie najwyższego poziomu zaspokojenia wierzycieli.

Jakub Pieczonka
kwalifikowany doradca restrukturyzacyjny

Wspólnik oraz prezes zarządu P-Restrukturyzacje Sp. z o.o.

Średni czas zatwierdzenia układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu w poszczególnych sądach

Zdecydowana większość przedsiębiorstw wybiera postępowanie o zatwierdzenie układu, które umożliwia przyjęcie układu w wyniku samodzielnego zbierania głosów wierzycieli przez dłużnika bez udziału sądu. W latach 2023–2025 udział postępowań o zatwierdzenie układu w ogólnej liczbie restrukturyzacji spółek wynosił 89%. Etap sądowy tego postępowania rozpoczyna się po złożeniu wniosku o zatwierdzenie układu i trwa do uprawomocnienia się postanowienia o zatwierdzeniu układu, odmowy jego zatwierdzenia, umorzenia postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku, odrzucenia wniosku restrukturyzacyjnego lub jego zwrotu z przyczyn formalnych. Czas na złożenie wniosku o zatwierdzenie układu wynosi po nowelizacji 4 miesiące, natomiast w okresie analizy wynosił maksymalnie 3 miesiące, licząc od daty ustalonego dnia układowego, lub 4 miesiące od dnia dokonania obwieszczenia w Krajowym Rejestrze Zadłużonych. Złożenie wniosku do sądu skutkuje przedłużeniem ochrony przed egzekucją aż do prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy. Powstaje zatem pytanie, jak długo trwa etap sądowy postępowania o zatwierdzenie układu oraz jakie czynniki wpływają na jego wydłużenie.

Analizą objęto przedsiębiorstwa, które zarejestrowały w Krajowym Rejestrze Zadłużonych obwieszczenie o ustaleniu dnia układowego w latach 2023-2025. Jest to jedna z pierwszych czynności w postępowaniu o zatwierdzenie układu podejmowanych po zawarciu umowy z doradcą restrukturyzacyjnym, przygotowaniu wstępnego planu restrukturyzacyjnego oraz sporządzeniu spisów wierzytelności. Najwięcej spraw trafia do sądów zlokalizowanych w dużych miastach, takich jak Warszawa, Poznań, Gdańsk, Kraków, Katowice i Wrocław, gdzie prowadzonych jest prawie połowa (48%) wszystkich postępowań o zatwierdzenie układu. Na ocenę skuteczności tych postępowań jest jeszcze zbyt wcześnie, dlatego analizą objęto wszystkie sprawy (1175), w których w okresie od stycznia do maja 2025 roku wydano postanowienie o zatwierdzeniu układu (78%) lub o odmowie jego zatwierdzenia (22%). Udział poszczególnych rozstrzygnięć w ogólnej liczbie rozpatrzonych spraw zaprezentowano na wykresie 12. W większości sądów w Polsce liczba postanowień o zatwierdzeniu układu przewyższa liczbę odmów, choć nie jest to regułą. Przykładowo, Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w analizowanym okresie wydał 20 postanowień o odmowie zatwierdzenia układu i 4 postanowienia zatwierdzające układ. Wysoki udział odmów odnotowano również w sądach zlokalizowanych w Gorzowie Wielkopolskim, Kaliszu, Poznaniu, Gdańsku, Łodzi, Warszawie, Częstochowie i Tarnowie. Z kolei do sądów, w których liczba postępowań jest relatywnie wysoka, a ich skuteczność wyższa, należą sądy w Krakowie, Katowicach, Gliwicach, Rzeszowie i Toruniu.

Salmon Jacobsz van Ruysdael, Połów ryb na Renie

Wykres 12. Merytoryczne rozpoznanie wniosku o zatwierdzenie układu styczeń-maj 2025

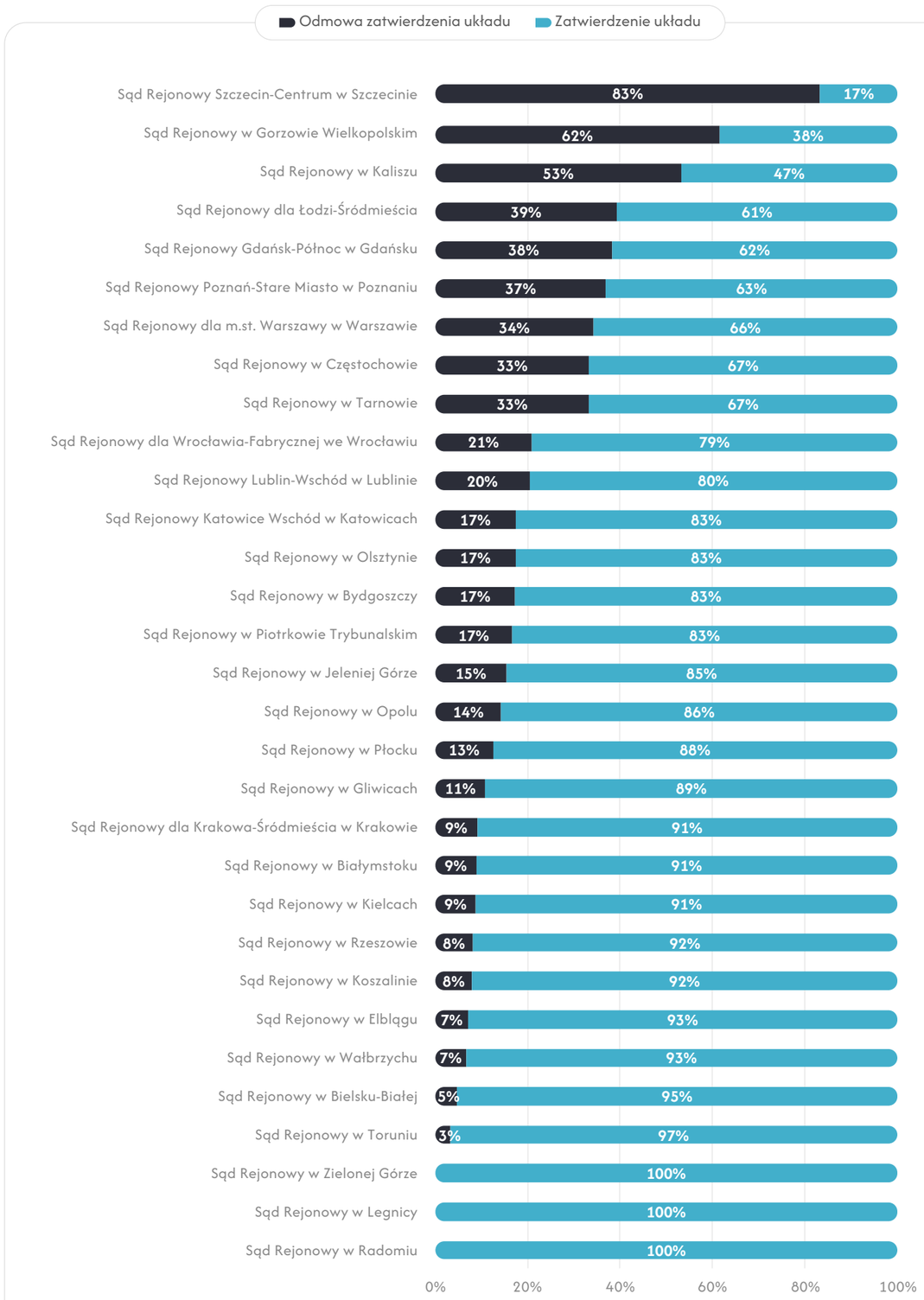

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z KRZ.

Komentarz eksperta:

Pomimo, że w całym kraju obowiązuje ta sama ustawa – Prawo restrukturyzacyjne, sądy, w zależności od regionu rozbieżnie interpretują jej przepisy. Jest to szczególnie widoczne na tle różnicy w procencie zatwierdzanych układów. O ile wyniki w sądach o mniejszym wpływie (Zielona Góra – brak odmów, Kalisz – 53% odmów), mogą być wypadkową specyfiki spraw, które w badanym okresie skierowano do rozpoznania, o tyle nie da się wytłumaczyć w podobny sposób znacznych różnic pomiędzy dużymi aglomeracjami (Szczecin – 83% odmów, Gdańsk – 38% odmów, Kraków – 9% odmów). Analiza kilkudziesięciu orzeczeń uzyskanych w drodze dostępu do informacji publicznej z sądów z różnych okręgów, z lat 2022-2024 , wskazuje natomiast, że sądy o niskim poziomie zatwierdzonych układów często prowadzą postępowania formalistycznie, odmawiając zatwierdzenia układu z powodów czysto technicznych.

Przykładową przyczyną odmowy zatwierdzenia układu, są braki w oznaczeniu niektórych danych wierzycieli w karcie do głosowania (brak wskazania wszystkich reprezentantów osoby prawnej, brak numerów KRS/PESEL). Wprawdzie wymogi te zostały wymienione w przepisie, jednak ich brak – zdaniem przedstawicieli doktryny i niektórych sądów – nie przesądza o nieważności aktu głosowania, o ile nie rodzi wątpliwości co do tożsamości wierzyciela i zgodności głosu z zasadami reprezentacji. Sądy o niższym procencie zatwierdzanych układów nie podzielają tego stanowiska, uznając, że każda, nawet drobna niezgodność karty z wymogami ustawowymi, powoduje nieważność głosu.

Takie rozstrzygnięcie jest o tyle dotkliwe dla uczestników, że wniosek o zatwierdzenie układu dłużnik kieruje do sądu, gdy układ zostanie już przyjęty (co uprzednio stwierdza nadzorca układu lub sędzia-komisarz). Przedstawiony wykres 12 wskazuje, że nawet już po osiągnięciu porozumienia dłużnika z wierzycielami, może pozostać istotne ryzyko negatywnego zakończenia procesu. Dzieje się tak często z inicjatywy sądu, rygorystycznie badającego wymagania formalne przeprowadzonej restrukturyzacji.

Maciej Woźniak
radca prawny

Menadżer Zespołu w Dziale Restrukturyzacji i Upadłości Kancelarii Filipiak Babicz Legal Sp. K.

Ile dni, miesięcy, lat dłużnik i wierzyciele muszą zaczekać na zatwierdzenie układu w PZU?

Średni czas trwania postępowania o zatwierdzenie układu, liczony od dnia wpływu wniosku o zatwierdzenie układu do dnia wydania postanowienia zatwierdzającego układ, wynosił w Polsce około pół roku (mediana 132 dni). Czas ten jednak znacząco różni się w zależności od sądu oraz aktywności uczestników postępowania. Czas zatwierdzenia układu jest najdłuższy w sądzie we Wrocławiu, Jeleniej Górze, Koszalinie, Łodzi, Poznaniu, Opolu i Rzeszowie. Najszybciej układy są zatwierdzone w Bielsku-Białej, Radomiu, Wałbrzychu, Kaliszu i Płocku. W niektórych przypadkach od daty złożenia pierwszego wniosku o zatwierdzenie układu do zakończenia postępowania minęły prawie 3 lata. Czas trwania postępowania wydłuża się w sytuacjach, gdy sąd decyduje o wyznaczeniu rozprawy w przedmiocie rozpoznania wniosku o zatwierdzenie układu, dochodzi do jego zwrotu z przyczyn formalnych i ponownej rejestracji w systemie a także w przypadku złożenia zażalenia na postanowienie w przedmiocie zatwierdzenia układu. Czas trwania postępowania istotnie się wydłużał, gdy sąd drugiej instancji uchylał postanowienie sądu pierwszej instancji i przekazywał sprawę sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania. Z uwagi na możliwość istotnego zniekształcenia średniej przez pojedyncze, skrajnie długie sprawy, za bardziej adekwatną miarę statystyczną przyjęto medianę, która posłużyła do uszeregowania sądów w tabelach 6 i 7.

Tabela 6. Czas trwania postępowania o zatwierdzenie układu od złożenia wniosku o zatwierdzenie układu do jego zatwierdzenia przez sąd (w dniach)

Nazwa sądu	Układy zatwierdzone	% w ogółem	Średnia	Mediana	Min	Max
Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze	11	1%	387	385	155	710
Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu	53	6%	446	375	24	1005
Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia	37	4%	267	240	59	694
Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim	10	1%	216	220	84	357
Sąd Rejonowy w Rzeszowie	34	4%	223	219	5	532
Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie	4	0%	221	212	118	342
Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu	58	6%	263	208	10	1013
Sąd Rejonowy w Opolu	48	5%	224	197	18	672
Sąd Rejonowy w Częstochowie	16	2%	184	188	52	335
Sąd Rejonowy w Koszalinie	23	3%	319	183	41	760
Sąd Rejonowy w Zielonej Górze	24	3%	209	180	18	743
Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku	50	5%	184	151	36	476
Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie	90	10%	204	151	20	1077
Sąd Rejonowy Katowice Wschód w Katowicach	57	6%	189	124	7	542
Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie	69	8%	158	116	36	735
Sąd Rejonowy w Toruniu	30	3%	133	112	12	427
Sąd Rejonowy w Elblągu	13	1%	112	111	62	182
Sąd Rejonowy w Gliwicach	41	4%	119	99	21	412
Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim	5	1%	179	94	42	622
Sąd Rejonowy w Białymstoku	41	4%	108	92	17	332
Sąd Rejonowy w Olsztynie	19	2%	92	76	14	279
Sąd Rejonowy w Bydgoszczy	24	3%	105	75	19	358
Sąd Rejonowy w Kielcach	31	3%	101	70	3	643
Sąd Rejonowy w Tarnowie	4	0%	79	67	56	127
Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku	39	4%	102	55	8	737
Sąd Rejonowy w Płocku	14	2%	74	55	3	203
Sąd Rejonowy w Radomiu	17	2%	50	52	8	118
Sąd Rejonowy w Wałbrzychu	14	2%	54	42	9	161
Sąd Rejonowy w Legnicy	12	1%	115	37	8	693
Sąd Rejonowy w Kaliszu	7	1%	58	32	16	140
Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej	20	2%	40	30	7	112
OGÓŁEM	**915**	**100%**	**188**	**132**	**3**	**1077**

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z KRZ.

Komentarz eksperta:

Czas rozpatrywania wniosku restrukturyzacyjnego pozostaje dla biznesu okolicznością istotną, a często kluczową. Prowadząc działalność gospodarczą w dynamicznym środowisku przedsiębiorcy mogą pozostawać zaskoczeni, że oczekiwanie na otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego może tak znacznie przeciągać się w czasie. Konieczność szybkiego podejmowania działań chroniących majątek przedsiębiorstwa jest głównym determinantem tak powszechnego korzystania z postępowania o zatwierdzenie układu. Ta sama okoliczność już przemawiająca za popularnym PZU wzmacnia jeszcze jego zastosowanie poprzez zawarcie niejako z mocy prawa karencji w spłacie zobowiązań wykraczającej poza standardowe, czteromiesięczne ramy postępowania. Jeżeli bowiem uda się zawrzeć układ z wierzycielami, to moment rozpoczęcia jego realizacji będzie odsunięty w czasie w zależności od właściwości miejscowej sądu.

Powyższe rodzi ryzyko tzw. „turystyki restrukturyzacyjnej". Przedsiębiorcy, szczególnie posiadający zorganizowane części swojego przedsiębiorstwa w różnych rejonach Polski, mogą starać się dopasowywać główne miejsce wykonywania działalności gospodarczej do najbardziej korzystnego z ich perspektywy sądu restrukturyzacyjnego, uzyskując tym samym ochronę w czasie maksymalnie skróconym, a jednocześnie maksymalnie wydłużając brak obowiązku regulowania wierzytelności objętych układem. Rodzi to systemową nierównowagę pomiędzy uczestnikami obrotu gospodarczego. Przeciwdziałanie takiemu zjawisku powinno być poprzedzone zasadniczym dofinansowaniem wymiaru sprawiedliwości, rozpatrzeniem odważnych zmian w modelu ogłaszania upadłości konsumenckich oraz zasad ich sprawozdawczości, w celu odciążenia wydziałów restrukturyzacyjnych i upadłościowych, jak też potencjalnym rozważeniem mechanizmu podziału spraw restrukturyzacyjnych pomiędzy sądami o różnym obciążeniu wpływem spraw na terenie danej apelacji. Ostatecznie wyznaczanie rozpraw pozostaje rzadkością, a zdecydowana większość spraw o otwarcie restrukturyzacji lub zatwierdzenie układu w PZU rozpatrywana jest w całości przez system teleinformatyczny. O ile zatem na pewno istnieją systemowe przeciwwskazania do przyjęcia rozwiązań wyrównujących obciążenie wpływem spraw na danym terenie, o tyle podjęcie dyskusji w tym przedmiocie miałoby przecież na celu usprawnienie procesu mającego na celu ochronę wartościowej wymiany dóbr i usług, jak i wyeliminowania z obrotu podmiotów nie posiadających zdolności do trwałej naprawy.

Należy podkreślić, że postępowanie o zatwierdzenie układu nie jest narzędziem błędnym co do zasady. Przeciwnie, pozostaje rozwiązaniem odpowiadającym na realne potrzeby dynamicznego rynku. Zdecydowana większość jego mankamentów mogłaby zostać wyeliminowana nie poprzez nowelizację samej procedury, a systemu organizacyjnego sądów powszechnych, który pozostaje niedostosowany do obsługi spraw o bardziej powszechnym charakterze jak upadłości konsumenckie czy PZU.

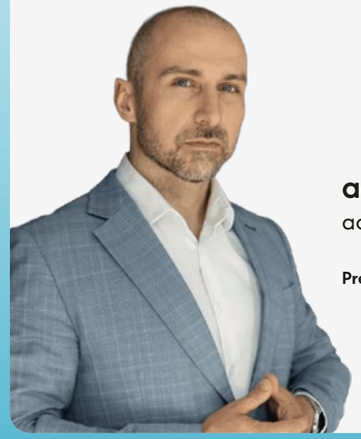

adw. Mateusz Jabłoński
adwokat, kwalifikowany doradca restrukturyzacyjny

Prezes Zarządu w Jabłoński i Wspólnicy Kancelaria Restrukturyzacyjna sp. z o. o.

Komentarz eksperta:

Dane dotyczące czasu rozpoznawania wniosków o zatwierdzenie układu w PZU nie powinny być odczytywane jako ranking sprawności sądów. Problem leży szerzej — w konstrukcji procedury i w tym, na jakim etapie ujawnia się realny spór między dłużnikiem a wierzycielami co do wykonalności i ekonomicznego sensu układu. Statystyki za 2025 r. należy oceniać z uwzględnieniem tego, że obejmują one w dużej mierze postępowania prowadzone według modelu sprzed nowelizacji. W poprzednim stanie prawnym istotne zastrzeżenia wierzycieli często kumulowały się dopiero na etapie sądowego rozpoznania wniosku, już po głosowaniu nad układem.

Zmiany wprowadzone w 2025 r. oceniam pozytywnie. Przesuwają one ciężar merytorycznego przygotowania PZU na wcześniejszy etap: kluczowe dokumenty, w tym plan restrukturyzacyjny, spisy wierzytelności, test zaspokojenia i opinia o możliwości wykonania układu, powinny powstawać wcześniej, a wierzyciele zyskują realną możliwość zgłaszania zastrzeżeń jeszcze przed głosowaniem. To wzmacnia kontradyktoryjność postępowania i powinno ograniczać sytuacje, w których zasadniczy spór o układ rozpoczyna się dopiero przed sądem. Przy rosnącej profesjonalizacji wierzycieli jest to kierunek potrzebny i racjonalny.

PZU ma sens wtedy, gdy pozwala szybko przejść od ochrony przed egzekucją do realnego wykonywania układu. W pewnym momencie najlepszym testem wykonalności układu nie jest dalsze hipotetyzowanie w postępowaniu sądowym, lecz jego zatwierdzenie i praktyczne sprawdzenie w wykonaniu. Dlatego można oczekiwać, że statystyki za 2026 r. będą korzystniejsze, jeżeli nowe przepisy rzeczywiście doprowadzą do wcześniejszego ujawniania i porządkowania sporów między uczestnikami postępowania.

Radosław Zimoń
adwokat, kwalifikowany doradca restrukturyzacyjny

LORICA IURIS Kancelaria Adwokatów i Radców Prawnych Ciecielski Rak Sp. K.

Przyjęcie układu i odmowa jego zatwierdzenia przez sąd – czy sposób rozpatrzenia ma wpływ na czas trwania postępowania?

Z przeprowadzonej analizy wynika, że na postanowienie o odmowie zatwierdzenia układu najkrócej czeka się w sądach prowadzących relatywnie niewielką liczbę spraw, a także w sądach w Rzeszowie, Warszawie, Lublinie i Kielcach. Natomiast wśród sądów, które wydały co najmniej 10 postanowień o odmowie zatwierdzenia układu, najdłuższy czas merytorycznego rozpatrzenia wniosku odnotowano we Wrocławiu, Łodzi, Szczecinie, Katowicach, Poznaniu i Gdańsku. Czas trwania postępowania liczony został od dnia wpływu pierwszego wniosku do dnia wydania postanowienia o odmowie zatwierdzenia układu. Według stanu na koniec maja 2025 roku w KRZ pojawiła się informacja o rozpatrzeniu 25 zażaleń na postanowienie o odmowie zatwierdzenia układu, z czego 19 oddalono a w 6 sprawach uchylono zaskarżone postanowienie i przekazano sprawę do ponownego rozpoznania. Średni czas od wydania postanowienia o odmowie zatwierdzenia układu do rozpoznania zażalenia wynosił 80 dni.

Tabela 7. Czas trwania postępowania o zatwierdzenie układu od złożenia wniosku o zatwierdzenie układu do wydania postanowienia o odmowie zatwierdzenia układu (w dniach)

Nazwa sądu	Odmowa zatwierdzenia układu	% w ogółem	Średnia	Mediana	Min	Max
Sąd Rejonowy w Toruniu	1	0%	615	615	615	615
Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu	14	5%	537	558	239	967
Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim	2	1%	375	375	373	376
Sąd Rejonowy w Opolu	8	3%	377	341	155	601
Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia	24	9%	351	299	28	1003
Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie	20	8%	296	276	87	472
Sąd Rejonowy w Częstochowie	8	3%	214	224	25	438
Sąd Rejonowy w Białymstoku	4	2%	266	210	130	458
Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie	9	3%	316	208	110	790
Sąd Rejonowy Katowice Wschód w Katowicach	12	5%	330	208	15	933
Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu	34	13%	221	205	106	435
Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku	31	12%	230	182	68	619
Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze	2	1%	181	181	78	283
Sąd Rejonowy w Kaliszu	8	3%	150	174	16	244
Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim	8	3%	178	164	46	331
Sąd Rejonowy w Płocku	2	1%	141	141	22	259
Sąd Rejonowy w Gliwicach	5	2%	173	140	117	297
Sąd Rejonowy w Wałbrzychu	1	0%	126	126	126	126
Sąd Rejonowy w Bydgoszczy	5	2%	141	125	17	251
Sąd Rejonowy w Elblągu	1	0%	112	112	112	112
Sąd Rejonowy w Tarnowie	2	1%	110	110	77	143
Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie	36	14%	171	85	6	827
Sąd Rejonowy w Koszalinie	2	1%	64	64	19	108
Sąd Rejonowy w Kielcach	3	1%	133	58	28	313
Sąd Rejonowy w Olsztynie	4	2%	47	51	23	63
Sąd Rejonowy w Rzeszowie	3	1%	113	41	28	271
Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie	10	4%	53	32	18	117
Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej	1	0%	17	17	17	17
Sąd Rejonowy w Legnicy	0	0%	-	-	-	-
Sąd Rejonowy w Radomiu	0	0%	-	-	-	-
Sąd Rejonowy w Zielonej Górze	0	0%	-	-	-	-
OGÓŁEM	**260**	**100%**	**243**	**197**	**6**	**1003**

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z KRZ.

Podsumowując, postępowanie o zatwierdzenie układu, mimo że z założenia ma być szybkie, w praktyce często trwa długo. Może to wynikać z dużego obciążenia sądów sprawami upadłości konsumenckiej lub z konieczności wyjątkowo szczegółowej analizy dokumentacji zgromadzonej w aktach postępowania, wynikającej z pozasądowego charakteru zbierania głosów wierzycieli. Nie zawsze jednak przewlekłość całego procesu wynika z działań sądu. Przykładowo, w Sądzie Rejonowym w Toruniu wniosek o zatwierdzenie układu wpłynął w lipcu 2023 roku, a został prawomocnie zwrócony w kwietniu roku następnego ze względu na braki formalne. Dłużnik następnie uzupełnił dokumentację i złożył nowy wniosek. Sąd, działając na podstawie art. 168 § 1 k.p.c. w związku z art. 209 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego, przywrócił termin do uzupełnienia braków i rozpoznał sprawę pozytywnie, wydając postanowienie o zatwierdzeniu układu w lipcu 2024 roku. Na to postanowienie wniesiono zażalenie, które doprowadziło do uchylenia rozstrzygnięcia przez sąd drugiej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Ostatecznie, w marcu 2025 roku sąd odmówił zatwierdzenia układu w postępowaniu restrukturyzacyjnym dłużnika (sygn. TO1T/GRz/32/2023). Doświadczenie negatywnych skutków przewlekłości postępowań restrukturyzacyjnych może zniechęcać wierzycieli do głosowania za układem, co w dłuższej perspektywie grozi wypaczeniem celu ustawodawcy.

W ostatnich latach obserwujemy rosnący trend w liczbie postępowań restrukturyzacyjnych. **Wraz ze wzrostem liczby postępowań rośnie także liczba układów zatwierdzonych przez sąd, jak i tych, których zatwierdzenia odmówiono.** Przeprowadzona analiza orzecznictwa wykazała, że sądy najczęściej odmawiają zatwierdzenia układu na podstawie art. 165 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego, dopatrując się naruszeń przepisów prawa. Każde, nawet drobne uchybienie, traktowane jako naruszenie prawa, może stanowić podstawę do odmowy zatwierdzenia układu. Na postanowienie w przedmiocie zatwierdzenia układu przysługuje zażalenie do sądu okręgowego za pośrednictwem sądu rejonowego, które należy wnieść w ciągu dwóch tygodni od dnia ukazania się obwieszczenia o odmowie zatwierdzenia układu w Krajowym Rejestrze Zadłużonych (miesiąc w przypadku wierzyciela zagranicznego). Planowana jest kontynuacja badań z uwzględnieniem czynników mających wpływ na długość etapu sądowego postępowania o zatwierdzenie układu.

Jaka jest szansa na pozytywne rozpatrzenie zażalenia?

W I półroczu 2025 roku w Krajowym Rejestrze Zadłużonych pojawiło się 235 obwieszczeń dotyczących rozpatrzenia przez sąd II instancji zażaleń na postanowienie w przedmiocie zatwierdzenia układu. Większość była składana przez dłużników na postanowienie o odmowie zatwierdzenia układu lub umorzenia postępowania restrukturyzacyjnego w postępowaniu po wpłynięciu wniosku o zatwierdzenie układu (68%) i wierzycieli na postanowienie w przedmiocie zatwierdzenia układu (28%), co było przedmiotem szczegółowej analizy. Pozostałe zażalenia (4%) dotyczyły odmowy lub oddalenia wniosku o otwarcie postępowania sądowego, uchylenia skutków obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego lub uchylenia układu. **Zdecydowana większość zażaleń (82%) została oddalona przez sąd II instancji.** W 12% przypadków sąd zmienił zaskarżone postanowienie — w zależności od rodzaju zażalenia: zatwierdził układ, odmówił jego zatwierdzenia lub zmienił jego treść. W 6% przypadków postanowienie Sądu Rejonowego zostało uchylone, a sprawę przekazano do ponownego rozpoznania. **Reasumując, 1 na ok. 6 zażaleń w przedmiocie zatwierdzenia układu zostało uwzględnionych przez sąd II instancji.**

Tabela 8. Analiza sposobu rozpatrywania zażaleń w przedmiocie zatwierdzenia układu przez poszczególne sądy

Sąd rozpatrujący zażalenie	Liczba	Oddalenie	Uwzględnienie	Czas rozpatrzenia (mediana, dni)
Sąd Okręgowy w Olsztynie	9	9	0	35
Sąd Okręgowy w Rzeszowie	3	2	1	44
Sąd Okręgowy w Gdańsku	16	12	4	66
Sąd Okręgowy w Toruniu	1	1	0	70
Sąd Okręgowy w Gliwicach	12	11	1	77
Sąd Okręgowy w Legnicy	2	1	1	82
Sąd Okręgowy w Łodzi	30	24	6	85
Sąd Okręgowy w Bydgoszczy	11	9	2	98
Sąd Okręgowy w Katowicach	8	6	2	130
Sąd Okręgowy w Lublinie	24	19	5	135
Sąd Okręgowy w Białymstoku	10	4	6	147
Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej	6	5	1	149
Sąd Okręgowy w Krakowie	7	5	2	152
Sąd Okręgowy w Poznaniu	16	15	1	158
Sąd Okręgowy we Wrocławiu	2	2	0	159
Sąd Okręgowy w Warszawie	28	23	5	196
Sąd Okręgowy w Częstochowie	1	1	0	219
Sąd Okręgowy w Szczecinie	40	37	3	322
RAZEM	**226**	**186**	**40**	**135**

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z KRZ.

Jak długo czeka się na rozpatrzenie zażalenia na postanowienie o odmowie zatwierdzenia układu?

Średni czas od rejestracji zażalenia do jego rozpatrzenia przez Sąd Okręgowy wynosił średnio 4 miesiące (mediana 135 dni, średnia 163 dni). Najkrócej zażalenie zostało rozpatrzone w 13 dni, najdłużej proces rozpatrywania trwał dwa lata (658 dni). Ponad połowa zażaleń została zarejestrowana i rozpatrzona przez Sądy Okręgowe w Szczecinie, Łodzi, Warszawie i Lublinie. Najszybciej zażalenia były rozpatrywane w Olsztynie, Rzeszowie i Gdańsku, najdłużej - w Szczecinie, Częstochowie i Warszawie. Czas rozpatrzenia zażalenia nie jest znacząco uzależniony od rodzaju orzeczenia: uchylenie i przekazanie do ponownego rozpatrzenia – mediana 129 dni, oddalenie zażalenia – 131 dni, zmiana zaskarżonego postanowienia – 148 dni.

Czy uwzględnienie zażalenia na odmowę zatwierdzenia układu oznacza sukces?

Uchylenie postanowienia o odmowie zatwierdzenia układu przez sąd II instancji nie oznacza jego zatwierdzenia po ponownym rozpatrzeniu przez sąd rejonowy. Przykład: 2 października 2024 roku Sąd Rejonowy w Płocku odmówił zatwierdzenia układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu, na co dłużnik złożył zażalenie. Sąd Okręgowy w Łodzi postanowieniem z dnia 22 stycznia 2025 roku uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2025 roku Sąd Rejonowy w Płocku ponownie odmówił zatwierdzenia układu.

Skuteczne zażalenie na odmowę zatwierdzenia układu i niewykonany układ

W październiku 2023 roku dłużnik obwieścił o ustaleniu dnia układowego a w styczniu 2024 roku złożył do sądu wniosek o zatwierdzenie układu (sygn. KO1K/GRz/3/2024). Postanowieniem z dnia 7 marca 2024 roku Sąd Rejonowy w Koszalinie umorzył postępowanie restrukturyzacyjne w przedmiocie rozpoznania wniosku, na które dłużnik złożył zażalenie do Sądu Okręgowego w Szczecinie. Postanowieniem z dnia 26 marca 2025 roku zaskarżone postanowienie zostało uchylone i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania sądowi rejonowemu. Następnie, postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2025 roku sąd zatwierdził układ dłużnika z wierzycielami. W maju br. dłużnik złożył wniosek o ogłoszenie upadłości a zatwierdzony w postępowaniu restrukturyzacyjnym układ został uchylony. Aktualnie (maj 2026) wobec dłużnika prowadzone jest postępowanie upadłościowe. Układ przewidywał spłatę większości zobowiązań w ciągu 30 dni od daty sprzedaży posiadanych nieruchomości, lecz nie później niż do czerwca 2025 roku. Uchylenie układu przed tą datą wskazuje, że dłużnik nie poradził sobie z regulowaniem pozostałych zobowiązań wobec kontrahentów oraz wierzycieli publicznych. Propozycje układowe przewidywały spłatę wierzytelności ZUS i kontrahentów w ratach kwartalnych, począwszy od końca II kwartału 2024 roku a układ został prawomocnie zatwierdzony 13 maja 2025. Postępowanie restrukturyzacyjne trwało 19 miesięcy od dnia ustalenia dnia układowego do prawomocnego zatwierdzenia układu przez sąd. Tak długi okres może z jednej strony pomóc w odzyskaniu stabilności finansowej, z drugiej strony przyczynić się do całkowitej utraty zdolności do realizacji propozycji układowych, w tym uszczuplenia masy upadłości.

case study

Adriaen Brouwer, W gospodzie

Wartość powstaje
nawet w kryzysie

Restrukturyzacja, która realnie wspiera odbudowę

Rynek nie potrzebuje więcej procesów, lecz lepszej jakości danych i większej transparentności. Restrukturyzacja rozumiana jako „gra na czas" odchodzi do przeszłości. Jej miejsce zajmuje świadomy proces odbudowy wartości przedsiębiorstwa, mierzony nie tylko poziomem zaspokojenia wierzycieli, lecz także trwałą zdolnością firmy do rentownego funkcjonowania.

Naszym celem nie jest zamknięcie postępowania - tylko odbudowa biznesu. Diagnozujemy źródła kryzysu, projektujemy strategię na liczbach i wdrażamy przy udziale multidyscyplinarnego zespołu ekspertów.
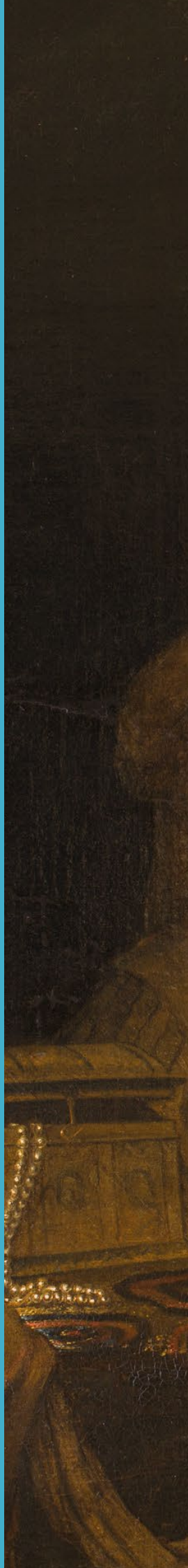
Dowiedz się więcej